

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

OFERTA EDUCAȚIONALĂ a Universității Spiru Haret pentru anul de învățământ 2011-2012

PERIOADA DE ÎNSCRIERE: 1 iunie – 15 august; 1 – 30 septembrie

TAXA DE ÎNSCRIERE LA ADMITERE ESTE DE 80 LEI

Taxe de școlarizare – în lei – pot fi achitate în trei rate

Specializarea	Zi	FR
Drept, Administrație publică, Marketing, Afaceri internaționale, Contabilitate și informatică de gestiune, Management, Finanțe și bănci, Filosofie, Jurnalism, Comunicare și relații publice, Sociologie, Psihologie, Pedagogie, Pedagogie muzicală, Geografie, Geografia turismului, Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză), Istorie, Relații internaționale și studii europene, Administrarea afacerilor, Matematică, Informatică	1.680	1.980*
Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă, latină, arabă, japoneză)	2.100	-
Educație fizică și sportivă	2.100	1.980*
Kinetoterapie și motricitate specială	2.100	-
Arhitectură, Artele spectacolului (Actorie)	2.500	-
Medicină veterinară	3.060	-

* Taxa pentru forma de învățământ FR include contravaloarea cursurilor și materialelor didactice tipărite

ACTE NECESARE LA ÎNSCRIERE

- Diploma de bacalaureat (sau diploma echivalentă cu aceasta), în original (sau adeverință eliberată de liceu, în original sau copie legalizată, pentru candidații care au promovat examenul de bacalaureat în anul 2011)
- Certificatul de naștere, în copie (xerox)
- Certificatul de căsătorie (dacă este cazul), în copie (xerox)
- Adeverință medicală tip
- Copie după cartea (buletinul) de identitate
- 3 fotografii tip carte de identitate
- Copie legalizată după diploma de bacalaureat, însoțită de adeverință eliberată de facultatea la care se află diploma de bacalaureat în original (pentru cei care umează a doua facultate).

SEDIUL CENTRAL:
str. Ion Ghica nr. 13,
sector 3, București,
telefon:
021.455.10.00;
e-mail:
info@spiruharet.ro;
www.spiruharet.ro

FACULTĂȚI/SPECIALIZĂRI

ARHITECTURĂ, București / • Arhitectură
ARTE, București / • Artele spectacolului (Actorie) • Pedagogie muzicală
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, București / • Drept • Administrație publică
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, București / • Educație fizică și sportivă • Kinetoterapie și motricitate specială
FINANȚE ȘI BĂNCI, București / • Finanțe și bănci
GEOGRAFIE, București / • Geografie • Geografia turismului
JURNALISM, COMUNICARE ȘI RELAȚII PUBLICE, București / • Jurnalism • Comunicare și relații publice
LITERE, București / • Limba și literatura engleză – Limbi și literaturi moderne (franceză, germană, spaniolă, italiană, rusă/clasică (latină)) • Limba și literatura franceză – Limbi și literaturi moderne (engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă)/clasică (latină) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (arabă) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (japoneză) • Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză)
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, București / • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE INTERNAȚIONALE, București / • Marketing • Afaceri internaționale
MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ, București / • Matematică • Informatică
MEDICINĂ VETERINARĂ, București / • Medicină veterinară
SOCIOLOGIE-PSIHOLOGIE, București / • Sociologie • Psihologie
RELAȚII INTERNAȚIONALE, ISTORIE ȘI FILOSOFIE, București / • Relații internaționale și studii europene • Istorie • Filosofie
ȘTIINȚE ECONOMICE, Blaj / • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
MANAGEMENT, Brașov / • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
PSIHOLOGIE ȘI PEDAGOGIE, Brașov / • Psihologie • Pedagogie
ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE, Brașov / • Administrație publică • Drept
CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Câmpulung-Muscel / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Constanța / • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Constanța / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Management
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Craiova / • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Craiova / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Afaceri internaționale
CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Rm. Vâlcea / • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Rm. Vâlcea / • Drept

Citiți și în pagina 8

În viziunea lui Mihai Eminescu, domniile lui Al. I. Cuza și Carol I

Prof.univ.dr. Nicolae ISAR

Asa cum se știe, în publicistica eminesciană interesul pentru generația de la 1848 s-a bifurcat în două: pe de o parte, o critică cu aprecieri frumoase nu numai pentru Al. I. Cuza și M. Kogălniceanu, făuritorii marilor reforme, care au marcat edificarea statului român modern, ci și pentru alți reprezentanți ai acestei generații, unii dispăruți la data scrierilor poetului, precum N. Bălcescu, C. Negri ș.a.; pe de altă parte, o critică virulentă la adresa politicianilor liberali-radicali, aflați la putere în anii 1876-1888, răstimp care coincide cu etapa de glorie a publicisticii politice eminesciene.

Este evident că marile evenimente și probleme ale epocii moderne, care au stat sub semnul implicării acestei generații, Revoluția de la 1848, Unirea Principatelor, dar mai ales domnia lui Al. I. Cuza, cu toate aspectele sale, s-au aflat în atenția poetului, așa după cum publicistica lui s-a oprit, cu săgeți vitriolante, asupra tranziției de la regimul politic al lui Al. I. Cuza la cel din timpul lui Carol I.

Să remarcăm numai aici paginile pline de căldură închinată de Eminescu lui Nicolae Bălcescu, considerat una dintre cele mai luminate și reprezentative figuri ale acestei generații.

Pe marginea anunțatei apariții a operei lui N. Bălcescu, Istoria lui Mihai Vodă Viteazul, între altele, în cunoscuta publicație, „Timpul”, sub titlul, *Bălcescu și urmașii săi*, Eminescu scria: „Se știe neobositul zel cu care acest bărbat, plin de inimă și înzestrat de natură c-o minte pătrunzătoare și c-o fantezie energetică, au lucrat la istoria lui Mihai Vodă. Din sute de cărți și documente el a cules c-o adevărată avarie

pentru gloria nației românești toate culorile din relații și notițe cu cari apoi au zugrăvit acea icoană măreață din care figura voievodului românesc iese în proseniu, vitejească și mândră și vrednică de a se coborî din strălucita viață a Basarabilor”. Cât privește limba lui Bălcescu, scrie poetul mai departe, ea „este culmea la care au ajuns românimea îndeobște de la 1560 și până astăzi, o limbă precum au scris-o Alecsandri, Const. Negruzzi, Donici, și care astăzi e aproape uitată și înlocuită prin «păsărească» gazetărilor”.

Îndemnul adresat contemporanilor, trimițând la cartea care urma să apară, este cât se poate de semnificativ pentru crezul poetului: „Facă-se această scriere evanghelia neamului, fie libertatea adevărată idealul nostru, libertatea ce se câștigă prin muncă”.

Referindu-se la lupta pentru Unirea Principatelor, în mai multe rânduri, poetul a scris despre Divanurile ad-hoc și despre personalitatea frunțașilor unioniști, subliniind de fiecare dată, în polemică cu presa liberală, rolul important pe care l-au avut în mișcare, nu numai liderii liberali, ci și unii frunțași conservatori, precum M. Costache Europeanu ș.a. În acest context, pagini de mare fervoare patriotică a închinat Eminescu frunțașului unionist, devenit ulterior colaborator apropiat al domnitorului Cuza, Costache Negri. Cu prilejul morții acestuia, poetul aducea dispărutului un frumos omagiu, scriind: „Constantin Negri reprezenta nu numai cel mai curat patriotism și caracterul cel mai dezinteresat, dar și o capacitate intelectuală extraordinară căreia-i datorim, în bună parte, toate acele mari săvârșite în istoria modernă a românilor”. Cu prilejul decesului generalului Ioan Gr. Ghica, fiul domnitorului Moldovei din anii 1849-1856, de asemenea, poetul aducea un frumos elogiu nu numai

15 ianuarie 1850 – 15 iunie 1889

generalului, ci și fostului domnitor, care contribuise substanțial la pregătirea Unirii principator.

Evident, însă, în publicistica eminesciană spațiul cel mai mare și mai important îl ocupă paginile dedicate lui Al. I. Cuza, domnitorul Unirii și al realizării marilor reforme, care au dus la edificarea statului român modern. Este vorba de o publicistică pro-cuzistă cu o deosebită semnificație dacă avem în vedere faptul că intervalul de timp destinat elaborării acestor scrieri – mai ales anii 1876-1883, și cu unele reveniri chiar în anul 1889, anul dramaticei dispariții a poetului – corespunde etapei unei maxime străduințe a clasei politice, care a luat puterea în România după înlăturarea domnitorului Cuza, în februarie 1866, de a compromite numele acestuia, de a-i contesta opera, deși reformele sale continuă să trăiască, marcând o primă etapă a modernizării României.

(Continuare în pag.4)

Îmbunătățire continuă a calității în învățământul superior deschis și la distanță

Se lansează proiectul *Dezvoltarea și implementarea unui sistem de monitorizare, îmbunătățire continuă și evaluare a calității în învățământul superior deschis și la distanță pe baza indicatorilor de performanță și standardele internaționale de calitate*, realizat prin cofinanțare din Fonduri Structurale Europene prin POSDRU 2007 – 2013, Domeniul major de intervenție 1.2 „Universitate pentru viitor”, care își propune să vină în sprijinul învățământului superior din România, oferind instrumente inovative, integrate, bazate pe standardele de excelență folosite la nivel european și internațional pentru dezvoltarea acestei forme de învățământ superior. (Pagina 3)

Proiectul este coordonat de către Universitatea Spiru Haret (beneficiarul proiectului) Parteneri: Fundația ACADEMIA COMERCIALA Satu Mare, Centrul pentru Dezvoltare și Inovație în Educație -TEHNE București și S.C. TUV Austria - România, București.

Educația este motorul dezvoltării umane! În era cunoașterii și a dezvoltării tehnologiei informației și comunicării procesul educațional tradițional (față în față) este completat și/sau înlocuit de Învățământul Deschis și la Distanță (IDD) (incluzând e-learning) ca oportunitate care oferă persoanei care învață posibilitatea de a se integra în procesul educațional atunci când are timp, folosind ritmul propriu de învățare și din locația aleasă.

Grupul țintă este format din: experți în evaluare și acreditate din comisiile de asigurare a calității în învățământul superior, la nivel național, membri ai comisiilor de asigurare a calității la nivel de universitate/facultate, membri ai comisiilor/structurilor de conducere din universități și facultăți, personal cu funcții de conducere, monitorizare, evaluare și control în învățământul superior, personal implicat în dezvoltarea și managementul calificărilor și Cadrelui Național al Calificărilor în Învățământul Superior, la nivel de sistem, personal implicat în elaborarea politicilor în învățământul superior, personalul implicat în dezvoltarea și managementul calificărilor la nivel de universitate/facultate, studenți, personal implicat în dezvoltarea programelor de studii universitare.

Obiectivul general al acestui proiect îl constituie îmbunătățirea calității învățământului superior din România prin formularea, validarea și instituirea unei metodologii și a unor proceduri de monitorizare, îmbunătățire și evaluare a învățământului deschis și la distanță (IDD) în conformitate cu standardele internaționale specifice de calitate.

Acest obiectiv derivă din Agenda Lisabona și din cerințele societății bazate pe cunoaștere care implică pregătirea unor specialiști cu înaltă calificare, capabili să învețe pe tot parcursul vieții (life long learning) și în diverse contexte de formare și instruire, adecvate secolului XXI.

IORGA ȘI BLAGA sau DESPRE „DARUL” PE CARE ARDEALUL L-A FĂCUT ROMÂNIEI

Trecerea în eternitate a scriitorului și diplomatului Lucian Blaga, în urmă cu cincizeci de ani, la 6 mai 1961, constituie un bun prilej pentru a pune în lumină unele aspecte încă nepuse suficient în valoare, legate de relația autorului *Poemelor luminii* cu *Dascălul Neamului*.

Se știe că textele primei sale plachete de versuri au fost expediate, spre sfârșitul războiului, de Cornelia Brediceanu, prietena și viitoare soție a poetului, în manuscris, profesorului Sextil Pușcariu de la Universitatea din Cernăuți. Aceasta, înainte să fi avut loc evenimentul de la Alba Iulia de „Unire cu țara”, la care tânărul student a participat, împreună cu locuitorii din Sebeș, deplasându-se de la mic la mare, la Bălgrad – cum îi spuneau Albei Iulii – în frunte cu fratele și mentorul său, avocatul Lionel Blaga, noul primar al urbei. Furat de evenimente, deoarece poetul își dorea să găsească un moment cât mai propice pentru debut, Blaga rămâne plăcut impresionat, în ianuarie 1919, când a aflat că de la jumătatea lunii, S. Pușcariu începuse deja publicarea, în *Glăsur Bucovinei* din Cernăuți, a poemelor primite de la Cornelia Brediceanu. „Serialul” debutase cu *Eu nu strivesc corola de lumini a lumii*. Mai mult, primul său editor a scris și un articol de întâmpinare, sub titlul: *Un poet: Lucian Blaga*.

Mărturisirile poetului, lăsate în *Hronicul și cântecul vârstelor*, sunt elocvente în ceea ce privește încrederea pe care i-a dat-o profesorul: din „acel chip atât de elocvior de prezentare”, că: *ceasul suna gândului său spre dezlegare*. Mai mult i-a simțit cuvintele: „ca o piatră prețioasă ce ar voi să se elibereze din strângerea unui inel de rând”, săltându-i „juvenila conștiința mai mult decât se cuvenea”.

Nicolae MAREȘ

(Continuare în pag.4)

Unde ne sunt absolvenții?

La Salonul Internațional de Invenții de la Geneva, 6-10 aprilie 2011, cercetătorii români au câștigat 49 de medalii. Printre invențiile premiate s-a aflat și *Pat Rabatball Manual*, aparținând absolventului Facultății de Matematică și Informatică din cadrul Universității Spiru Haret, promoția 2007, Claudiu Apostol Nicolescu, pe care vi l-am prezentat și în *Opinia națională* nr.515, din 13 dec.2010, care a fost premiată cu medalia de bronz. Reamintim că absolventul nostru a primit și medalia de argint la salonul de invenții INVENTIKA 2009, precum și brevet de invenție eliberat de OSIM.

Pagina 2

Mariana SOLOMON (BORCEA), absolvent, specializarea – Management

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde, de la Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale

- lector univ. drd. Mădălina VIZITEU

În dreptul Uniunii Europene, sediul materiei privind ajutorul de stat îl constituie, în principal, art. 107-109 (foste 87-89 TCE). În dreptul intern, reglementarea ajutorului de stat a avut ca determinare condiționalitățile convenite prin Acordurile Europene înstituiind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat de România prin Legea nr.20/1993 - M.Of.nr.73/12.04.1993. Art. 69 și 70 din Acordul arătat mai sus condiționau integrarea economică a României în Comunitate de armonizarea legislației sale cu cea a Comunității, în special în domeniile în care se extindea armonizarea, printre acestea aflându-se și regulile de concurență.

Student: Care sunt criteriile după care vor fi evaluate ajutoarele publice din România?

Profesor: În acord s-a prevăzut că, în perioada asocierii, ajutoarele publice din România vor fi evaluate în aceleași condiții cu cele aplicabile regiunilor Comunității. Art. 64 alin.1 pct.1 din Acord prevedea că sunt incompatibile cu buna sa funcționare ajutoarele publice acordate de România în măsura în care puteau să afecteze comerțul între România și Comunitate sau să distorsioneze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau producției de mărfuri.

Observăm că această condiționalitate reia, de fapt, prevederile din Tratatul privind Uniunea Europeană, în forma în vigoare la momentul semnării. Astfel, art. 87 alin. (1) din Tratatul consolidat privind Uniunea Europeană dispune, după cum urmează: „Cu excepția derogărilor prevăzute de prezentul tratat sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.”

Student: Ce obligații concrete s-au stabilit, în acest sens, pentru România?

Profesor: Pentru România, Acordul stabilea două obligații concrete: să-și armonizeze legislația cu cea a Comunității Economice Europene și să ia măsuri legislative în privința ajutorului de stat.

Urmare a acestor condiționalități, România a adoptat Legea

nr.143/1999 privind ajutorul de stat, lege care a fost modificată și completată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 97/2004. După aderare, competență să se pronunțe asupra acordării ajutoarelor de stat este Comisia Uniunii Europene.

Student: Cum sunt privite ajutoarele de stat în Tratatul de la Lisabona?

Profesor: După adoptarea Tratatului de la Lisabona din 2007, tratatele instituite au fost modificate, rezultând două tratate: 1) Tratatul privind Uniunea Europeană și 2) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Tratatul CECE (Comunitatea Economică a Cărbunelui și Oțelului), care a intrat în vigoare în 1953 și avea o valabilitate pentru 50 de ani, și-a încetat aplicabilitatea la sfârșitul anului 2002.

Textul art. 87 alin.1 din Tratat, cu o mică excepție, în sensul că în loc de piața comună se vorbește de piața internă, a rămas neschimbat, însă a fost renumerată, devenind art.107 alin.1. Constatăm că art. 87 se mărginește să instituie incompatibilitatea ajutoarelor de stat care distorsionează sau amenință să distorsioneze concurența, fără să le definească, pentru care a fixat, însă, caracteristicile pentru identificarea lor.

Student: Care sunt elementele definitorii de identificare a ajutoarelor de stat?

Profesor: Aceste elemente definitorii de identificare a ajutoarelor de stat sunt:

- sursa de proveniență – respectiv, să fie acordat de stat sau din resurse de stat;
- forma ajutorului nu este condiționată;
- consecințele pe care trebuie să le producă ajutorul de stat pentru a fi considerat incompatibil cu piața internă sunt: să distorsioneze sau să amenințe concurența prin favorizarea participanților la piața internă sau a producției unor bunuri; să afecteze comerțul între statele membre.

În privința acestor, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis că determinarea pieței unui produs examinează dacă produsul în cauză poate fi individualizat prin caracteristici proprii față de alte produse similare, astfel încât nu sunt substituibile și nu se află în concurență cu acestea. Este necesară, de asemenea, determinarea în fiecare caz în parte a pieței geografice a produsului respectiv, ținând cont de faptul că, pentru a cădea sub incidența art. 82 TCE, concurența trebuie să fie afectată într-o parte substanțială a pieței comune.(Cazul United Brands vs. Comisia, nr. 27/76/1978).

Student: Ne puteți oferi un exemplu referitor la recunoașterea ajutorului de stat?

Profesor: Pentru recunoașterea ajutorului de stat, un element referențial îl constituie Decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene dată în cazul Enirisorse SpA/Ministerul Finanțelor, Italia, din 27.11.2003. Cazul: *Enirisorse SpA/Ministerul Finanțelor, Italia, recurs prealabil, 27 noiembrie 2003*. Situația de fapt: În 1967, au fost înființate, în anumite porturi, de către Ministerul Marinei Mărfuri din Italia, instituții publice (*aziende dei mezzi meccanici e dei magazzini*) în sarcina de administrarea echipamentelor mecanice și a spațiilor de stocare ale statului destinate traficului de mărfuri. Din 1974, în toate porturile Italiei este percepută o taxă pentru încărcarea și descărcarea mărfurilor transportate pe mare, taxa vărsată la Trezoreria publică. Cuantumul taxei este determinat pentru fiecare port

prin decret al Președintelui, 2/3 din veniturile din aceste taxe fiind repartizate acelor instituții, pentru îndeplinirea sarcinilor lor, iar o treime revenind statului.

Societatea Enirisorse a efectuat, prin mijloace proprii, operații de încărcare și descărcare ale mărfurilor naționale și străine în portul Cagliari, fără a utiliza serviciile instituției Ministerului Marinei, ce opera în acest port. Considerând că acea taxă, pe care ar fi trebuit să o plătească chiar și în cazul în care nu beneficia de serviciile instituției publice, reprezintă un ajutor de stat pentru acele instituții, societatea Enirisorse a refuzat să o plătească.

În consecință, Curtea de Casație s-a adresat Curții Europene de Justiție, prin recurs prealabil, pentru a afla dacă regimul italian este contrar dreptului comunitar.

Student: Care au fost soluția și principiile degajate de Curtea Europeană de Justiție?

Profesor: Dreptul aplicabil: *Articolul 87 TCE referitor la ajutoarele acordate de către stat*.

Soluția și principiile degajate de CJCE: *Curtea reamintește că, pentru a fi calificat drept ajutor de stat, intervenția trebuie să îndeplinească următoarele condiții:*

- 1) să provină din resursele statului;
- 2) să fie susceptibilă a afecta comerțul între statele membre;
- 3) să favorizeze direct sau indirect o întreprindere;
- 4) să afecteze/să amenințe libera concurență.

Procentul acordat instituțiilor portuare din taxa cerută pentru transporturile de mărfuri provine de la bugetul de stat și această indemnizație ar putea afecta schimburile intracomunitare, pentru că este destinată unei întreprinderi stabilite într-un port pentru încărcarea și descărcarea mărfurilor.

Pentru ca intervenția statului să nu fie considerată un avantaj, ea trebuie să reprezinte o compensație pentru îndeplinirea unei obligații de serviciu public, clar stabilită, iar

parametrii de calcul trebuie să fie stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent.

Curtea precizează, în primul rând, că *exploatarea unui port comercial nu antrenează în mod automat îndeplinirea unei obligații legate de un serviciu public*.

În consecință, instituțiile portuare trebuie să demonstreze că au în sarcină o obligație de serviciu public și că sumele care le sunt atribuite constituie o compensație pentru îndeplinirea unei asemenea obligații, pentru ca banii ce le sunt alocați să nu fie considerați o formă de ajutor de stat.

Curtea a arătat că *Tratatul interzice orice ajutor care a fost acordat fără o prealabilă notificare, judecătoria națională trebuind să ia orice măsură necesară pentru a împiedica atât perceperea unei părți din taxă, cât și atribuirea ei beneficiarilor*. Curtea precizează că, în cazul în care se va hotărî că, instituțiile respective au beneficiat de un ajutor de stat, va fi considerată ilegală doar partea din taxa portuară ce era atribuită întreprinderilor beneficiare (restul de plată, vărsat la bugetul de stat, nu este afectat).

Student: Legat de această soluție, care sunt condițiile de reglementare a compatibilității compensațiilor pentru obligația de serviciu public care constituie ajutor de stat?

Profesor: Condițiile în care anumite tipuri de compensații pentru obligația de serviciu public constituie ajutoare de stat compatibile cu art. 86 alin. (2) TCE sunt stabilite prin Decizia 2005/842/CE din 28/11/2005 a Comisiei.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în hotărârea sa dată în cazul Altmark, a stabilit condițiile în care compensația pentru obligația de serviciu public nu constituie ajutor de stat, astfel:

- în primul rând, întreprinderii în cauză trebuie să i se fi încredințat în mod efectiv executarea de obligații de serviciu public, obligații care să fie definite clar;
- în al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie să fie stabiliți în prealabil într-o manieră obiectivă și transparentă, pentru a evita ca acesta să confere un avantaj economic care ar putea favoriza întreprinderea beneficiară față de întreprinderi concurente;
- în al treilea rând, compensația nu trebuie să depășească suma necesară acoperirii totale sau parțiale a costurilor ocazionale de executarea obligațiilor de serviciu public, prin luarea în calcul a veniturilor aferente și a unui profit rezonabil;
- în al patrulea rând, atunci când întreprinderea însărcinată cu executarea obligațiilor de serviciu public într-un caz concret nu a fost aleasă în conformitate cu procedura privind achizițiile publice, care ar permite selectarea ofertantului public să presteze aceste servicii la costul cel mai mic pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere obișnuită, bine gestionată și echipată în mod corespunzător cu mijloace de transport astfel încât să îndeplinească cerințele necesare de serviciu public, le-ar fi înregistrat pentru a executa aceste obligații, luându-se în considerare atât veniturile aferente, cât și un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații.

Student: Mai sunt și alte exemple, la fel de sugestive?

Profesor: Da. Este vorba de *Cazul Altmark Trans GmbH, Regierungsprasidium Magdeburg, Germania/alhverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, recurs prealabil, 24 iulie 2003*.

Situația de fapt: Regulamentul nr. 1191/69, modificat prin Regulamentul 1893/91, vizează eliminarea disparităților ce rezultă din obligațiile inerente noțiunii de serviciu public impuse întreprinderilor de transport terestru de către statele membre, disparități de natură a împiedica jocul liber al concurenței. În consecință, s-a considerat necesară suprimarea obligațiilor de serviciu public, chiar dacă menținerea lor ar putea fi indispensabilă, în anumite cazuri, pentru a garanta furnizarea unor servicii de transport corespunzătoare.

Într-o primă perioadă, legiuitorul german a hotărât ca regulamentul să nu se aplice serviciilor de transport urban, suburban și regional, dar, după 1996, legea germană prevede explicit că serviciile de transport local și regional sunt supuse regulamentulului comunitar.

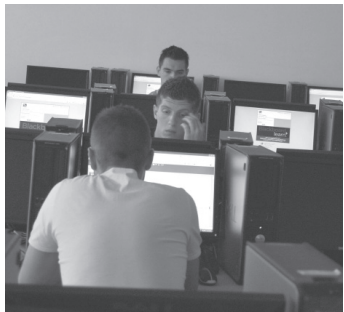
În 1990, întreprinderea Altmark Trans a obținut licențe și subvenții pentru transportul persoanelor cu autobuze. În 1994, autoritățile germane au reinnoit licențele pentru societatea Altmark și au respins cererea de acordare de licență introdusă de societatea Nahverkehrsgesellschaft Altmark. Aceasta a introdus un recurs în fața jurisdicției germane, afirmând că Altmark nu era o societate „sănătoasă” din punct de vedere economic, pentru că nu ar fi capabilă să supraviețuiască fără subvențiile publice și, în consecință, acele licențe erau ilegale.

Jurisdicția supremă germană a sesizat Curtea Europeană de Justiție pentru a-și da că:

- subvențiile acordate societății Altmark Trans sunt ajutoare acordate de stat interzise de dreptul comunitar;
- autoritățile germane sunt în măsură să prevadă faptul că serviciile de transport regional, care au autonomie financiară, nu trebuie supuse regulamentulului din 1969 privind obligațiile de serviciu public.

rezultatelor finale, vacanță, înscrierea la facultate, admitere... dar asta este o altă poveste.

Să ne întoarcem la subiectul nostru, la studenții. Cei din anii terminali se apropie de sfârșitul sesiunii, se pregătesc pentru susținerea lucrărilor de licență, spre deosebire de studenții din ceilalți ani, care se află în febra examenelor. Emoțiile ajung la apogeu, stresul îi cuprinde. Campusul din strada Fabricii nr 46 G este aglomerat, pe la colțuri, studenții, cu caiete în mână,

caută un moment de liniște, poate poate vor mai putea repeta ceva. Alții dau un ultim telefon, înaintea intrării în sala de examen, să audă o încurajare. În clădire, aceași atmosferă, te strecoi printre studenții așezați pe scări, cu aceleași caiete și

fel ca ea sunt și ceilalți doar reacția este diferită. Pe unii îi așteaptă colegii afară și se bucură împreună, înainte de a face primul apel. În fața sălilor de examen este forțat, cu greu poți să te apropii de ei să îi întrebi ceva, poate doar dacă au ieșit, îți vor răspunde, și totuși:

foi în mână, pentru a ajunge la etajul doi, acolo unde sunt sălile de examen. Fie că au dat la *matematică*, sau la *bazele contabilității*, ori la filosofie, în funcție de facultatea la care sunt înscriși, ies din sala de examen și studenții triști și veseli.

„Alo, am luat! Nu îmi vine să cred, a fost greu, credeam că o să pic! Este replica unei studente care ieșea din, sala 1207, unde a dat examen la bazele contabilității. La

Student: Care au fost Soluția și principiile degajate de TCE?

Profesor: Dreptul aplicabil: *Regulamentul nr. 1191/69 din 26 iunie 1969 vizând acțiunea statelor membre în materie de obligații inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transporturilor de cale ferată, terestru sau pe apă - modificat prin Regulamentul nr. 1893/91 din 20 iulie 1991; art. 87 TCE*. Soluția și principiile degajate de TCE: „În ceea ce privește prima chestiune, Curtea reamintește jurisprudența sa constantă conform căreia, pentru ca intervenția unui stat să fie considerată ca fiind „ajutor de stat” în sensul Tratatului CE, ea trebuie să poată fi considerată ca fiind un „avantaj” conșimțit întreprinderii beneficiare, avantaj pe care aceasta din urmă nu ar fi obținut-o în condițiile normale ale pieței.

Curtea a considerat că nu există un asemenea avantaj în cazul în care intervenția statului este considerată ca fiind o compensare a prestațiilor efectuate de întreprinderile beneficiare pentru executarea obligațiilor de serviciu public. Totuși, în unele cazuri concrete, pentru ca o asemenea compensație să nu poată

Student: Statele membre pot aplica derogări de la cele patru condiții?

Profesor: În ceea ce privește cea de-a doua chestiune, se subliniază că, în speță, jurisdicția națională nu va trebui să examineze dacă subvențiile în cauză au fost acordate în conformitate cu dispozițiile tratatului CE relative la ajutoarele de stat decât în cazul în care ajung la concluzia că regulamentul în cauză nu se aplică în Germania. Deci, dacă se va aplica regulamentul, nu mai este cazul să se apeleze la dispozițiile generale ale tratatului CE.

Curtea a considerat că jurisdicția germană poate aplica derogarea prevăzută de Regulamentul comunitar pentru transportul urban, suburban și regional, prin aceasta încadrându-se în obiectivele regulamentulului. Totuși, un stat membru nu poate să aplice decât parțial o asemenea derogare pentru ca principiul securității juridice să fie respectat. Acest lucru presupune ca legea germană să delimiteze sfera de aplicare a respectivei derogări, pentru a se putea determina în care situație se aplică derogarea.

Student: Ce criterii de recunoaștere a ajutoarelor de stat mai sunt acceptate?

Profesor: Edificatoare, privind criteriile de recunoaștere a ajutoarelor de stat, este și soluția pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cazul Ministerului Economiei, Finanțelor și Industrii din Franța vs. GEMO S.A. din 20 noiembrie 2003. Societatea GEMO, un supermarket francez care comercializează, printre altele, carne și produse de carne, a cerut administrației franceze restituirea sumelor plătite ca taxă pentru achizițiile de carne pentru care trebuie să plătească impozite conform legii naționale. Această taxă este instituită pentru a finanța serviciul public francez de colectare și

eliminarea a cadavrelor de animale și a deșeurilor abatoarelor, care este gratuit pentru crescătorii de animale, cât și pentru cei care dețin abatoare.

Refuzându-i-se restituirea acestor sume, GEMO a introdus recurs în fața Tribunalului administrativ din Dijon, care a decis că sistemul instituit de legea franceză constituie un ajutor de stat în sensul dreptului comunitar. Ministerul Economiei și Finanțelor a atacat această decizie și, prin urmare, Tribunalul a cerut CJCE să decidă dacă această taxă este echivalentă cu un ajutor de stat în sensul dreptului comunitar.

Student: În ce au constatat Soluția și principiile degajate de TCE?

Profesor: Dreptul aplicabil: *Art. 87 TCE privind ajutoarele acordate de către stat*.

Soluția și principiile degajate de TCE: „Curtea precizează care sunt ajutoarele de stat incompatibile cu dreptul comunitar:

- 1) cele care sunt acordate direct sau indirect din resursele de stat sau din cele impuse de stat;
 - 2) ajutoarele care ușurează sarcinile ce grevează în mod normal bugetul unei întreprinderi;
 - 3) ajutoarele care împiedică concurența și favorizează „anumite întreprinderi sau anumite produse” în detrimentul altora;
 - 4) ajutoarele ce pot afecta schimburile între statele membre.
- Faptul că activitatea de ecarisaj este întreprinsă de firme private nu înlătură caracterul de ajutor de stat, pentru că inițiatorii acestui regim sunt autorități publice.

Curtea constată, de asemenea, că sarcina financiară privind eliminarea cadavrelor de animale și

Student: Care este raportul între conceptul de ajutor de stat și noțiunea de subvenție?

Profesor: Curtea de Justiție, în cazul 30/59, în referire la conceptul de ajutor de stat, arăta că acesta „trebuie înțeles într-un sens mai larg decât noțiunea de subvenție, deoarece cuprinde nu numai beneficii pozitive cum ar fi subvențiile, dar și intervenții care, sub diverse forme, pot reduce obligațiile financiare cuprinse în bugetul agentului economic și care, fără a fi totuși subvenții în sensul strict al cuvântului, au un caracter asemănător și același efect”.

Student: Cine răspunde pentru gestionarea serviciului de interes economic general?

Profesor: Răspunderea pentru gestionarea serviciului de interes economic general trebuie încredințată întreprinderii implicate prin unul sau mai multe acte oficiale, a căror formă se stabilește de fiecare stat membru. Actul sau actele trebuie să precizeze, în special: (a) natura precisă și durata obligațiilor de serviciu public; (b)

întreprinderile și teritoriul în cauză; (c) natura oricăror drepturi exclusive sau speciale acordate întreprinderilor; (d) parametrii de calcul, control și revizuire a compensației; (e) modalitățile de rambursare a eventualelor supracompensații și măsurile de evitare a acestor supracompensații.

Student: La cât poate ajunge cuantumul compensației?

Profesor: Cuantumul compensației nu poate depăși suma necesară acoperirii costurilor ocazionale de executarea obligațiilor de serviciu public, luându-se în considerare veniturile aferente, precum și un profit rezonabil pentru efectuarea acestor obligații. Cuantumul compensației cuprinde toate avantajele acordate de stat sau prin intermediul resurselor statului, indiferent de forma acestora. Profilul rezonabil poate cuprinde în totalitate sau în parte creșterile productivității realizate de întreprinderile implicate în cursul unei perioade convenite și limitate, fără a reduce nivelul calității serviciilor încredințate întreprinderii de către stat.

Student: Ce tip de ajutoare de stat sunt compatibile cu piața internă?

Profesor: Art. 107(2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că sunt compatibile cu piața internă:

- (a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, cu condiția ca acestea să fie acordate fără discriminare în funcție de originea produselor;
- (b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare;
- (c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germaniei afectate de divizarea Germaniei, în măsura în care acestea sunt necesare pentru compensarea dezavantajelor economice cauzate de această divizare. În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, poate adopta o decizie de abrogare a prezentei litere.

Student: Mai sunt și alte criterii de compatibilitate?

Profesor: Tot art. 107(3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilește că pot fi considerate compatibile cu piața internă:

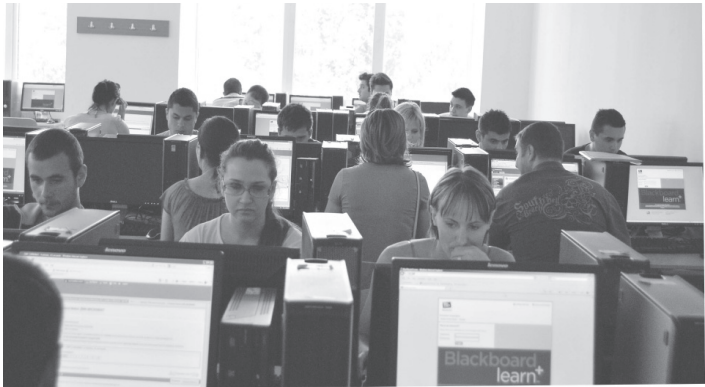
- (a) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, precum și a regiunilor prevăzute la articolul 349, avându-se în vedere situația lor structurală, economică și socială;
- (b) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru; RO 30.3.2010 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 83/91;
- (c) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun;
- (d) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale și de concurență în Uniune într-o măsură care contravine interesului comun;
- (e) alte categorii de ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște la propunerea Comisiei.
- (f) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, precum și a regiunilor prevăzute la articolul 349, avându-se în vedere situația lor structurală, economică și socială;
- (g) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru; RO 30.3.2010 Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 83/91;
- (h) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun;
- (i) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale și de concurență în Uniune într-o măsură care contravine interesului comun;
- (j) alte categorii de ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște la propunerea Comisiei.

Student: Cine controlează acordarea ajutoarelor de stat?

Profesor: Acordarea ajutoarelor de stat este verificată permanent de către Comisie și statele membre. Comisia este competentă să hotărască desființarea sau modificarea ajutorului de către statul în cauză și în termenul pentru desființare sau modificare în cazul în care constată, după ce părților în cauză li s-a solicitat să-și prezinte observațiile, că ajutorul acordat de un stat sau prin intermediul resurselor de stat nu este compatibil cu piața internă în conformitate cu art. 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Dacă statul în cauză nu se conformează, Comisia sau orice alt stat interesat poate sesiza

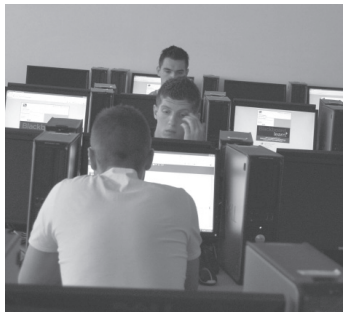
direct Curtea de Justiție, prin derogare de la art. 258 și 259 din Tratat (sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene după avizarea statului respectiv).

Tratatul, la art. 108, prevede posibilitatea ca, la cererea unui stat membru, Consiliul, cu unanimitate de voturi, să decidă că un ajutor, acordat sau care urmează să fie acordat de acest stat, trebuie să fie considerat compatibil cu piața internă, prin derogare de la dispozițiile art. 107 sau de la regulamentele adoptate de Parlamentul European privind ajutorul de stat, în cazul în care o astfel de decizie este justificată de împrejurări excepționale.

Pentru elevii de gimnaziu începe Capacitatea. Pe 20 iunie va avea loc prima probă, *Limba și literatura română*, *Limba și literatura maternă* pe 21 iunie și pe 22 iunie *Matematică*. Dacă pentru cei mici examenele finale se încheie după trei probe, pentru cei mai puțin mari, elevii de liceu, lucrurile se complică. Licenții de clasa a XII-a abia au început examenul de

Bacalaureat. Prima probă, evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba și literatura română, a avut loc între șase și opt iunie. Urmează și restul probelor, în ordine alfabetică până la proba E (6 respectiv 8, pentru cei care vor susține și probele la limba și literatura maternă, oral și scris). Agonia se prelungește, afișarea rezultatelor, contestații, afișarea

mai mic. Alexandra Dinu, Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, este o studentă fericită, a „scăpat” cu bine și semestrul acesta de examenul la matematică, a fost foarte greu, chiar nu mă așteptam să fie așa de greu, dar a trecut, îți dai seama, dacă nu înveți nu ai cum să ieși.

dacă îi calci din greșeală, în încercarea de a te strecura, cu chiclele de fericire la iesirea din sala de examen, sau priviri plângăcioase, când lucrurile nu au ieșit așa cum și-ar fi dorit, cu nervi înținși la maxim sau cearcăne adânci de la lipsa de somn, viața de student nu ar mai fi la fel. Și-ar pierde din farmecul ei specific.

Corina GHIGA
Foto: Mihăiță ENACHE

În toamna anului 2009, făcând parte din strategia de cercetare științifică 2007-2013 a Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale din Universitatea Spiru Haret s-a înființat Cercul științific studențesc de creativitate economică, filozofică și sociologică (CEFS), condus de lect.univ.dr. Mihaela Stancu.

Apariția acestui nou cerc științific studențesc în cadrul Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale a fost motivată în principal de atragerea studenților către cercetarea științifică în vederea identificării și propunerii de soluții complexe la problemele economice cu care se confruntă economia, în special cea românească, iar pe de altă parte de oferirea studenților intereseți de noi perspective de abordare a problemelor economice, trans și multidisciplinare aflate la intersecția mai multor discipline precum economia, sociologia, filozofia, antropologia etc.

Gândită ca o activitate extracurriculară care să nu se suprapună peste activitățile didactice zilnice, activitatea cercului științific urmărește aprofundarea și completarea anumitor concepte, teorii, noțiuni etc. predate în cadrul procesului educațional derulat în sălile de curs și seminarii dar și aducerea în dezbatere a unor teorii și modele noi apărute în problematica științifică modernă, precum și a transpunerii în practică a noțiunilor teoretice acumulate pe parcursul procesului didactic astfel încât, studenții să poată să se angajeze cu o mai mare ușurință pe piața muncii din România.

În același timp, cercul și-a propus să motiveze creativ studenții pentru se identifica și regăsi în cultura organizațională a Universității Spiru Haret, a crede în valorile universității noastre, a se implica în mai mare măsură în activități de cercetare științifică, dar și altor tipuri de activități: sociale, comunitare, umanitare etc.

Totodată, aflându-se în centrul preocupărilor legate de cercetarea științifică din cadrul Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, cercul științific studențesc CEFS și-a propus ca principal scop de activitate: *derularea activității de cercetare a studenților prin completarea cunoștințelor economice, în general, dar și dezvoltarea unor capacități de analiză, sinteză, comunicare transdisciplinare care să-i ajute pe aceștia să-și găsească și să ocupe un loc de muncă în domeniul economic, cu mai multă ușurință.*

Cercul științific studențesc CEFS, parte integrantă a Facultății de Marketing și Afaceri Economice Internaționale, caracterizat de dorință continuă de cunoaștere, cooperare, deschidere, transparență, entuziasm a adresat invitații de participare tuturor studenților interesați dar și cadrelor didactice din cadrul Universității Spiru Haret de a contribui la zestrea de cunoaștere științifică a cercului, atât prin transmiterea de materiale specifice cât și prin participarea efectivă la ședințele cercului cu scopul de a aborda transdisciplinar diferite probleme economico-sociale și nu numai.

Pentru atingerea scopului declarat al cercului științific studențesc CEFS s-au urmărit mai multe obiective, dintre care precizăm: **identificarea, atragerea și implicarea studenților în activități specifice de cercetare științifică**, prin: realizarea de studii, elaborate sub formă de articole, rapoarte de cercetare, cărți etc. privind problematica economico-socială, efectuarea de activități de cercetare/documentare concretizate în elaborarea de publicații pe care membrii cercului urmează să le prezinte la diverse manifestări științifice, interne sau externe cercului studențesc, documentarea, întocmirea și prezentarea de materiale, sub formă scrisă și/sau multimedia, pe diferite teme anunțate anterior, în cadrul ședințelor de cerc, recenzii de carte din tematică socio-economică, la alegerea fiecărui student și prezentarea lor de către aceștia în cadrul cercului, proiectii de filme documentare cu specific socio-economic care să contribuie la lărgirea orizontului de cunoaștere al studenților,

Cercul studențesc de creativitate economică, filozofică și sociologică (CEFS), Facultatea de Marketig și Afaceri Economice

simularea de situații reale din practica economică în urma cărora studenții să desprindă concluziile corecte privind anumite fenomene cu care se pot confrunta în viața profesională de după absolvirea facultății, prezentarea de analize economico-sociale, cu abordări multiple, funcție de criterii diferite, economice, sociale, politice etc. urmate de dezbateri care să reliefeze soluții noi, inovatoare care să îi poată ajuta pe studenți în completarea cunoștințelor dobândite la cursuri și seminarii; *întâlniri cu personalități din lumea economică, politică, socială, culturală din România și din străinătate; implicarea în organizarea unor manifestări științifice atât logistic cât și prin participarea cu comunicări în cadrul acestora; acumularea și consolidarea cunoștințelor din domeniul economic și interpretarea acestora multidisciplinar (social, filozofic etc.) prin dezvoltarea abilităților de lucru în echipă, creativității, abilităților de comunicare și logicii; identificarea și elaborarea de soluții creative cu privire la dezvoltarea viitoare economico-socială a României; publicarea de articole/cărți rezultate din activitățile derulate în cadrul cercului; elaborarea de propuneri de*

De asemenea, pentru a veni în întâmpinarea procesului comunicational modern au mai fost realizate un forum, un blog, un grup de discuții, în format online și offline.

Pentru evidențierea activității derulate în cadrul CEFS există pe pagina de Internet secțiuni dedicate exercițiilor, temelor discutate în format foto sau video. În același timp, pentru a extinde procesul comunicational, dar și cel promoțional s-a creat o legătură între cerc și rețeaua de socializare electronică, Facebook. Această rețea socială este vizitată lunar de peste 540 de milioane de persoane, astfel încât, pagina de Internet a cercului științific studențesc CEFS poate fi vizitată de oricare dintre cei care accesează rețeaua de socializare Facebook.

Membrii cercului științific studențesc au participat la Sesiunea anuală de comunicări științifice a studenților și masteranzilor intitulată *Provocările post-criză în viziunea studenților și masteranzilor*, organizată de către Universitatea Spiru Haret în data de 17 mai 2010. Lucrările prezentate de doi dintre membrii cercului au fost premiate. Astfel

proiecte care să atragă finanțări atât interne cât și externe Universității Spiru Haret; consolidarea imaginii de excelență a Universității Spiru Haret prin promovarea activităților derulate în cadrul cercului științific studențesc cu ajutorul unor mijloace moderne de comunicare, de tipul: crearea unei pagini web, a unui blog, a unui grup de discuții, a unui forum, crearea unui identității proprii și pe rețelele de socializare, gen Facebook etc.; realizarea unor schimburi de experiență între membrii cercului științific studențesc CEFS și alte organizații similare studențești din România și din străinătate; realizarea de conexiuni directe cu reprezentanți ai pieței muncii din România și din străinătate în vederea angajării viitorilor absolvenți ai facultății.

Ședințele cercului studențesc s-au desfășurat săptămânal, într-o zi, sală și oră stabilită la începutul fiecărui semestru funcție de programul didactic al cadrului didactic coordonator și de orarul majorității membrilor, după-amiaza, când nu sunt prevăzute în orar activități didactice, în spațiile disponibile din cadrul sediului Facultății. Numărul de studenți a crescut continuu ajungând în prezent la un număr de cca 25 studenți din care participă permanent la ședințele cercului 12-15 dintre ei, în special studenți din anii II și III, cursuri de zi. Printre cei mai activi membri ai cercului științific studențesc CEFS îi remarcăm pe Valentin Calinovi, Mihai Negoita, Dan Bunea, Andreea Ursache (anul III zi).

Pentru o comunicare mai bună și mai eficientă a fost creată o pagină de Internet proprie cercului științific care poate fi accesată la adresa <http://www.cefs.info/>, care cuprinde informații utile atât pentru membrii cercului cât și pentru alți studenți care doresc să se înscrie în acest cerc, precum: locația și programul, temele care s-au discutat și se vor discuta la cerc, subiectele discutate în format audio sau video etc.

Cei mai frumoși ani din cariera didactică

„Cei mai frumoși ani din cariera didactică au fost primii 54!” spune cu emoție, la ultimul curs festiv din carieră, decanul Facultății de Psihologie Pedagogică, Brașov, de la Universitatea Spiru Haret, doamna Cornelia Tatu.

Studenții promoției 2008-2011 o consideră ca fiind părintele lor spiritual, meru aproape de sufletele tinerilor și un exemplu demn de urmat. Tinerii absolvenți care au spus adio studenției, nu și-au luat la revedere de la cea care i-a învățat meserie- au promis să se revadă cât mai des.

Profesor din „62. Cu o carieră profesională impresionantă, conferențiar universitar doctor Cornelia Tatu a fost în ultimii ani decanul Facultății de Psihologie Pedagogică Brașov, de la Universitatea Spiru Haret, dar a început munca de dascăl în 1962, la Universitatea Transilvania. Odată cu absolvirea promoției de studenți 2008-2011 de la *Spiru Haret*, s-a retras din cariera didactică, dar nu și din viața socială. Doamna Tatu spune că va avea proiecte de colaborare cu persoanele vârstnice, se va întâlni cu cei din Asociația bolnavilor de cancer, cu membrii asociației Catharsis și cu persoanele de la Azilul de bătrâni.

Suferă pentru insuccesele studenților. Își iubeste cu adevărat meseria, chiar și după zeci de ani de muncă la catedră. Se consideră profesorul care suferă pentru insuccesele studenților, tot atât de mult cât se bucură pentru reușitele lor. Ultimul curs festiv al viitorilor psihologi formați de doamna Cornelia Tatu a fost plin de momente emoționante atât pentru tinerii absolvenți, cât și pentru dascăli. Toți tinerii absolvenți au primit jurământul psihologului și pedagogului, care spune, printre altele, că acești specialiști trebuie să pună întotdeauna mai presus interesele pacienților și discipolilor decât propriile interese. (Brașovul Tău)

Investește în oameni !
FONDUL SOCIAL EUROPEAN
Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013
Axa prioritară 1 „Educația și formarea profesională în sprijinul creșterii economice și dezvoltării societății bazate pe cunoaștere”
Domeniul major de intervenție 1.2 „Calitate în învățământul superior”
Numărul de identificare al contractului: **POSDRU/86/1.2/S/60720**
Titlul proiectului: **„DEZVOLTAREA ȘI IMPLEMENTAREA UNUI SISTEM DE MONITORIZARE, ÎMBUNĂTĂȚIRE CONTINUĂ ȘI EVALUARE A CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR DESCHIS ȘI LA DISTANȚĂ PE BAZA INDICATORILOR DE PERFORMANȚĂ ȘI STANDARDELOR INTERNAȚIONALE DE CALITATE** Acronim: ODEQA
Beneficiar: Universitatea Spiru Haret

CONFERINȚA DE LANSARE A PROIECTULUI

„DEZVOLTAREA ȘI IMPLEMENTAREA UNUI SISTEM DE MONITORIZARE, ÎMBUNĂTĂȚIRE CONTINUĂ ȘI EVALUARE A CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR DESCHIS ȘI LA DISTANȚĂ PE BAZA INDICATORILOR DE PERFORMANȚĂ ȘI STANDARDELOR INTERNAȚIONALE DE CALITATE”

Universitatea Spiru Haret din București, în parteneriat cu FUNDATIA „ACADEMIA COMERCIALĂ” DIN SATU MARE, Centrul pentru Dezvoltare și Inovare în Educație – TEHNE și S.C.TŪV AUSTRIA ROMÂNIA, organizează miercuri, 15.06.2011, între orele 13.00 – 14.00, în Sala Studio a sediului central - str. Ion Ghica nr.13, sector 3, București și vineri, 17.06.2011, la sediul Facultății de Management, Brașov – str. Tumulul nr.7, Brașov, conferința de lansare a proiectului „Dezvoltarea și implementarea unui sistem de monitorizare, îmbunătățire continuă și evaluare a calității în învățământul superior deschis și la distanță pe baza indicatorilor de performanță și standardelor internaționale de calitate (ODEQA)”, cofinanțat din Fondul Social European, prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013.

Proiectul ODEQA își propune să vină în sprijinul universităților din România, oferind instrumente inovative, integrate, bazate pe standardele de excelență folosite la nivel european și internațional, pentru dezvoltarea învățământului deschis și la distanță.

ODEQA se adresează specialiștilor din învățământul superior – cadre didactice și reprezentanți ai instituțiilor de profil, și studenților din învățământul superior la distanță. În cadrul proiectului se organizează cursuri gratuite, finalizate cu certificări TÜV AUSTRIA ROMÂNIA. Persoanele interesate se pot înscrie, începând cu 1 iulie a.c., pe site-ul oficial al proiectului: www.odeqa.spiruharet.ro, folosind formularul dedicat grupului țintă.

Persoana de contact: Manager proiect prof.dr. Elena Doval
Adresa: Str. Ion Ghica nr.13, et.1,sector 3, București
Telefon: 021.315.57.48
E-mail: odeqa@spiruharet.ro
Web: www.odeqa.spiruharet.ro

FACULTATEA DE ARTE ÎN SESIUNE

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE
Decanul Facultății de Arte

Comicul și Situația Comică au făcut pereche și au dat examen

Echipa Televiziunii România de *Măine* descărca de grabă aparatul necesar pe scara de acces la Palatul Sporturilor și Culturii din Parcul Tineretului, joi 02.06.2011, la ora 10. Întrebați de destinația acestei deplasări, au răspuns că au venit la invitația Facultății de Arte, Catedra de *Arta Actorului*, spre a filma examenul de semestrul II al anului II, Ciclu I Bologna, clasa profesorilor conf. univ. dr. George Grigore, lector univ. dr. Jeannine Stavarache și lector univ. dr. Mircea Constantinescu. Grăbiți, au urcat scările de marmură și au parcurs holurile până la Sala Studio – 124, unde, deja, studenții făceau exerciții de încălzire vocală și mai repetau încă o dată textele fragmentelor dramatizate aflate în programul examenului. Nu a durat mult până au fost montate reflectoarele, microfoanele și camerele de filmat. Spectatorii, în număr destul de mare, s-au grăbit să ia loc în sală. Începea spectacolul Comediei.

Dacă, în mitologia greacă, *Melpomene* („să cânte” sau „cel care este dulce”) este considerată muză tragediei și una dintre cele nouă muză, fiica lui *Zeus* și *Mnemosyne*, numele ei fiind derivat din verbul elen *melpō* sau *melpomai*, cu sensul „pentru a sărbători cu dans și cântec”, fiind reprezentată cu o mască tragică și purtând *cuturni* (cizme tradiționale purtate de actori de tragedii), iar, de multe ori, ea deține un cuțit într-o parte și masca tragică în altă parte, pe cap purtând o coroană de chiparos, atunci, muza comediei este *Thalia*, tot una dintre cele nouă muză și trei grații, fiică a lui *Zeus*, cu o mamă incertă: *Mnemosyne* sau *Eurynome*.

GAÎȚE DE IERI ȘI GAÎȚE DE AZI

Garrulus glandarius sau găița, gălița, ghindarul, zaica, alunarul sau nucarul este o pasăre sedentară de talie medie, cu penaj pestrat, viu colorat, care poate imita sunetele scoase de alte păsări, cunoscută ca guralivă, fleceră, limbută, palavragioaică, ca o persoană, mai ales femeie, care vorbește mult și fără rost. În caz de pericol, atenționează alte animale prin strigăte de alarmă. Le întâlnim în pădurile sălbatice, dar și în parcurile de lângă casă. Nu știu unde a întâlnit aceste găițe dramaturgul Alexandru Chirișescu, dar noi le-am întâlnit în Parcul Tineretului, la Palatul Sporturilor și Culturii, duminică, 05.06.2011, în cadrul examenului de *Arta Actorului* – studiul unui rol întreg în cadrul unui personaj, caracter, stil – de la Universitatea Spiru Haret, Facultatea de Arte, la Programul de master *Artă Teatrală*,

clasa prof. univ. dr. Ștefan Velnicuic. Examenul nostru a început cu „Găițele”: **Scena 1:** Aneta Duduleanu – Dana Zaharescu, Zoia – Maria Cristina Ghiță, Lena – Rucandra Ionescu, Colette – Julianna Nagy, Ianache – Alexandru Mihalache, Wanda – Magda Frâncu. **Scena 2:** Aneta Duduleanu – Dana Zaharescu, Zoia – Maria-Cristina Ghiță, Lena – Ana Turos, Ianache – Alexandru Mihalache, Fraila – Magda Frâncu, Zamfira – Ana-Maria Bălescu, Wanda – Julianna Nagy. **Scena 3:** Margareta – Laura Andreea Neagoe, Mircea – Adrian Toței. **Scena 4:** Margareta – Diana Croitoru, Mircea – Adrian Toței. **Scena 5:** Margareta – Diana Croitoru, Ianache – Alexandru Mihalache, Georges – Florin Cireașă, Aneta Duduleanu – Dana Zaharescu. **Scena 6:** Wanda –

Luca Caragiale, respectiv: *Onoapte furtunoasă* – *Veta* – *Chiriac* (Veronica Sighet și Marius Petrescu), *Monolog Spiridon* (Lizuca Ciurea), *Spiridon și Zița* (Lizuca Ciurea și Ștefana Badiu), *Veta și Zița* (Adriana Mihai și Ștefana Badiu) și *Veta* – *Chiriac* (Mariana Burlacu și Rareș Zimbran). Din piesa *D'ale carnavalului* s-au prezentat următoarele scene: *Nae și Mița* (Claudiu Dumitru și Nicoleta Matea), *Iordache și Mița* (Cătălin Lungu și Maria Bata), *Didina, Mița și Nae* (Lavinia Alexandru, Ioana Picoș și Mihai Săvescu), *Nae și Mița* (Marius Petrescu și Alexandra Nicol), *Pampon și Mița* (Claudiu Dumitru și Oana Burcescu), *Didina, Mița și Nae* (Sorina Corneanu, Lavinia Alexandru și Mihai Săvescu) și *Nae și Mița* (Rareș Zimbran și Raluca Rădoi).

Atmosfera „politică” din piesa *O scrisoare pierdută* a fost prezentă prin fragmentele: *Zoe și Tipătescu* (Oana Burcescu și Silviu Dumitrache (anul III, clasa conf. univ. Margareta Pogonat)) și *Zoe* – *Cațavencu* (Adriana Mihai – Silviu Dumitrache (anul III, clasa conf. univ. Margareta Pogonat)).

Din panoplia umorului și comediei au mai coborât în sala de spectacol următoarele fragmente de spectacol: *Cyrano de Bergerac* – de Edmond Rostand (*Cyrano* – Cristian Pantea, *Cyrano* – Cătălin Petrescu), *Hangița* – de Carlo Goldoni (*Mirandolina* – Sorina Corneanu;

Contesa – Mirela Radu-Cercel și *Baroneasa* – Lavinia Alexandra), *Școala femeilor* de Moliere (*Agnes* – Cătălina Bălău), *Tartuffe* de Moliere (*Marianne* – Ana Maria Neagu și *Dorienne* – Ioana Picoș), *Gălceville din Chioggia* – de Carlo Goldoni (*Orsetta* – Lizuca Ciurea și *Lucietta* – Adriana Mihai), *Prețioasele ridicole* de Moliere (*Magdelon* – Oana Burcescu, *Cathos* – Diana Stoicescu, *Mascari* – Răzvan Marina și *Jodelet* – Marius Petrescu), *Sganarel* de Moliere (*Sganarel* – Mihai Săvescu și *Soția* – Mirela Radu-Cercel), *Frumoasa farmazoană* – de Briccio Giovanni (*Farmazoanca* – Mirela Radu-Cercel și *Pantalone* – Cristian Pantea) și *Hangița* – de Carlo Goldoni (*Mirandolina* – Alexandra Nicol).

Răsetele au răsunat până târziu în sala de spectacol, ca un rezultat dorit și așteptat al muncii de creație și interpretare, iar aplauzele de final aveau să confirme valoarea studenților – actori, dar și a profesorilor îndrumați ai anului II, Ciclu I Bologna, din Facultatea de Arte a Universității Spiru Haret, Catedra de *Arta Actorului*. Atmosfera plăcută s-a păstrat și în continuare, la discutarea notelor, dar și la ședința cadrelor didactice prezente, ce au dezbătut problema locului creației artistice în cadrul cercetării științifice imperative necesare atât în prezent, cât și în viitor, ca motor al evoluției învățământului universitar românesc, ca unică modalitate de abordare a fenomenului cultural, dar și a procesului pedagogic.

Beatrice Viciu, Mircea – Adrian Toței. Au urmat scene de teatru din dramaturgia clasică, precum: *Tartuffe* de Moliere (Dorina – Ana Turos și Mariana – Magda Frâncu, Dorina – Magda Frâncu, Mariana – Julianna Nagy și Valere – Alexandru Mihalache); *Romeo și Julieta* de William Shakespeare (Doica – Dana Zaharescu și Julieta – Ana-Maria Bălescu); *Mizantropul* de Moliere (Celimena – Maria-Cristina Ghiță și Arsinoe – Diana Croitoru), *Hamlet* de William Shakespeare (Hamlet – Florin Cireașă și Ofelia – Rucandra Ionescu); *Maria Stuart* de Schiller (Maria Stuart – Dana Zaharescu și Elisabeta – Magda Frâncu); *Visul unei nopți de vară* de William Shakespeare (Demetrius – Adrian Toței și Helena – Laura Andreea Neagoe); *A douăsprezecea noapte*, William Shakespeare (Viola –

Diana Croitoru și Olivia – Ana Turos); *Tartuffe* de Moliere (Dorina – Beatrice Viciu și Mariana – Magda Frâncu); *Îmblânzirea scorpiei* – de William Shakespeare (Katarina – Monica Alexandrescu și Petruchio – Răzvan Dragu). În încheiere, au prezentat „Fragmente de proiect individual” masteranzii: Adrian Toței – *Monstrul* și Magda Frâncu – *Marile mare*. Odată ieșiți în parcul ce înconjoară sediul Facultății de Arte a Universității Spiru Haret, o găiță încerca să critice spectacolul de-abia vizionat, suspendată pe o cracă a unui pom înflorit.

Nu ne-am lăsat corupți de această mică „bărfitoare” și am flectat întregul colectiv de profesori și masteranzi ai Facultății de Arte, de la Programul de master *Artă Teatrală*, pentru calitatea deosebită a actului artistic și pedagogic.

În viziunea lui Mihail Eminescu, domniile lui Al. I. Cuza și Carol I

(Urmare din pag.1)

A urmat, efectiv, după această dată – februarie 1866 – o perioadă de cca. 4-5 decenii, până la semicentenarul Unirii din 1909, și cu unele răstrângeri după data acestui eveniment, în care clasa politică din România a încercat să scoată din conștiința publică amintirea domnitorului Al. I. Cuza, în ciuda faptului că imaginea acestuia continua să trăiască, ca o legendă vie, în conștiința populară, a țăranilor improprietăriți la 1864, precum și a urmașilor acestora. S-a constituit această încercare a clasei

politice și cercurilor politice conducătoare într-o mare nedreptate istorică la adresa domnitorului Al. I. Cuza, care completa nedreptatea istorică făcută prin modalitatea în care fusese obligat să abdice în februarie 1866, în urma unei condamnabile conjurații – condamnabilă, cât timp, în ajun, domnitorul consimțise la părăsirea domniei pentru a face posibilă realizarea dorințelor Divanurilor ad-hoc, el însuși considerându-și încheiată misiunea istorică. A constituit această perioadă de câteva decenii una în care ostilitatea oamenilor politici, aproape fără deosebire de partid, voia să pedepsească în posteritate pe cel care înfăptuise improprietărea țăranilor, împotriva voinței lor, în urma unei lovituri de stat, la recursul căreia fusese obligat; cum avea să aprecieze N. Iorga, peste câteva decenii, acești oameni politici, după ce l-au răsturnat de pe Tron – cum l-au răsturnat – „ar vrea să-l izgonescă pentru totdeauna și din domeniul de veșnicie senină al istoriei”.

Este ușor de imaginat că în această atmosferă impusă de Putere a vorbi și mai ales a scrie de domnitorul Cuza, altfel decât a-l denigra, în ciuda unui drept cetățenesc înscris în textul Constituției, se constituia într-un act de curaj, și cum vom vedea, pe scurt, mai departe, Eminescu a dovedit nu numai un asemenea veritabil curaj, menit să irite oficialitatea, ci și o veritabilă responsabilitate civică, sfidând acest boicot al lumii politice și încercând să contribuie – în limitele care-i erau date – la înlăturarea acestei nedreptăți istorice. În limitele care i-au fost date, căci încercarea lui nu va duce nicidecum la o campanie amplă în acest sens, abia peste mai multe decenii, cu concursul lui N. Iorga, o asemenea campanie, la nivel național, urmând să se desfășoare și să fie înconunată de succes.

Oricum, și în aceste limite, impuse de împrejurări, publicistica lui Eminescu, la care ne referim, vorbește de la sine despre personalitatea marelui publicist, care scria ceea ce gândea, fără a avea în vedere nicidecum vreo restricție impusă de ipostaza lui de redactor al cunoscuței publicații conservatoare „Timpul”. El a fost un gazetar cu idei conservatoare în măsură în care acestea corespundeau spiritului său de profundă analiză și fără prejudecăți a lumii din jurul său, a societății în care trăia, precum și a trecutului istoric. Ar fi de observat aici faptul că, în ciuda unor opinii vehiculare în vremea din

urmă în mass-media, gândirea conservatoare a lui Eminescu, de fapt, depășea limitele unui conservatorism și ale unei atitudini publice care ar fi fost pe placul liderilor conservatori. În acest sens, vor fi cu deosebire edificatoare săgețile sale critice la adresa regimului politic în frunte cu Carol I – Carol Îngăduitorul, cum își permite să-l numească pe șeful statului –, în strânsă legătură cu laturile critice ale acestui regim. Este acesta un unghi de vedere care trimite la libertatea de spirit și originalitatea de strălucit gânditor politic a lui Eminescu.

Cu opiniile sale, poetul depășea, vrând-nevrând, limitele gândirii conservatoare, proprii cunoscuței formațiuni politice, adesea displăcând sau iritând pe liderii acesteia, criticile sale la adresa regimului politic patronat de Carol I și la adresa clasei politice, înglobându-i nu numai pe politicienii liberali ci și, implicit, pe cei conservatori. Ideile politice ale poetului, dând expresie unei structuri critice proprii unui om de geniu, făceau parte, pe deplin, din universul său spiritual, impenetrabil la influențele din afară. Cum observa, marele istoric și cărturar, N. Iorga, cu multe decenii în urmă, la pilda căruia din nou trebuie să trimitem, a-l vedea pe Eminescu ca un simplu simbriaș în slujba Partidului Conservator, „e o mare injurie, fiindcă omul a crezut fiecare rând pe care l-a scris și n-a avut în viață decât norocul pe care l-a avut pentru că s-a îndărătnicit să nu scrie decât ce corespundea cu conștiința lui cea mai lămurită, cea mai incapabilă de a fi schimbată”.

Cum se știe, M. Eminescu l-a cunoscut personal pe domnitorul Cuza, din tinerețe, când, la 1 ianuarie 1870, îl vizita la Döbling, în exil, împreună cu colegii săi, studenți și ei, I. Burlă și L. Nastasi.

Începând colaborarea la „Curierul de Iași” și continuând mai ales cu numeroasele articole și studii publicate în paginile „Timpului”, atenția marelui publicist s-a îndreptat, mai întâi, asupra câtorva aspecte importante ale domniei lui Al. I. Cuza: reformele sale, secularizarea averilor mănăstirești, dar mai ales reforma agrară, lovitura de stat și cauzele sale, politica externă a domnitorului, în sfârșit, exilul domnitorului.

Insemnățile reformelor domnitorului este văzută, înainte de toate, prin prisma interesului său față de țărănime, considerată de Eminescu clasa pozitivă a societății. Cum scria, la 5 ianuarie 1879, în „Timpul”, „domnitorul Cuza făcuse singurele reforme mai mult sau mai puțin priitoare treptei țărănești”.

Se va referi la *reforma agrară* din 1864 în multe articole ale sale, scoțând în evidență principiul sănătos care a stat la baza ei, dar relevându-i și urmările nesatisfăcătoare. Reforma, scria el la 17 iulie 1879, a pus bazele proprietății țărănești, dar aceasta este mărginită de timpuriu „la o cantitate oarecare, prea mică pentru epoca de astăzi”. Ar fi trebuit, adaugă el, ca reforma să fie însoțită de la bun început de o legislație care să asigure „indivizibilitatea pământurilor țărănești”, ținând seama de creșterea populației în mediul rural, care ducea, inevitabil, la divizarea loturilor de improprietărire. Iar mai târziu, la 27 ianuarie 1882, într-un alt articol, aplaudând bunele intenții ale legii, scria: „Legea rurală, regulând o mare cesticie socială, a pus un capăt și neobositelor intrigii ale agitatorilor, care izbutiseră a aduce în țară o anarhie devenită intolerabilă. Onoarea rezolvării acestei mari cesti revine domniei lui Cuza, sub auspiciile lui Kogălniceanu. Aplicarea s-a făcut, lucru extraordinar, fără zguduire”.

Aprecieri pozitive are poetul privind *reforma secularizării averilor mănăstirești*, respingând pretențiile ierarhilor greci, admirând hotărârea și demnitatea cu care domnitorul acționează în privința impunerii acestei reforme. A elogiat în mai multe articole reforma care dusese la „improprietăirea” țărilor cu o pătrime din teritoriul ei, în același timp aducând acuzații grave călugărilor greci, „oploșiți aici nu pentru răspândirea creștinătății, ci pentru a populariza uzura, adulterul, concubinajul și păcatele Gomorei”. A condamnat obstinția cu care ierarhii greci luptau pentru anularea reformei, apreciind că despăgubirea oferită acestora nu era

o chestiune de drept, ci trebuia considerată un dar decurgând din „umanitatea lui Vodă-Cuza” – „un dar făcut unei biserici străine cu care nu avem nicio legătură și nici nu putem avea”.

Este semnificativ faptul că poetul avea să revină asupra însemnătății celor două reforme – agrară și secularizare – și în intervalul scurt al înșănătoșirii sale, la începutul anului 1889, anul dramaticei dispariții –, când, la 6 ianuarie, referindu-se la aceste reforme, scria: „E prea adevărat că lui Cuza i se datorește două acte de însemnătate istorică al căror merit nimeni nu-l poate tăgădui [...]”.

O altă serie de referințe din publicistica lui Eminescu privește *lovitura de stat din 2/14 mai 1864* înfăptuită de domnitor, care a premers reformei agrare și a dat posibilitatea realizării acesteia. Și în această privință Eminescu se desparte de corul adversarilor domnitorului Cuza, vederile sale relevând necesitatea loviturii ca unică alternativă pe care marii proprietari, prin opoziția lor, o lăseseră domnitorului. Prin acest act, scria poetul, la 5 iulie 1879, Cuza „au lovit într-o clasă (a proprietarilor n.n., N.I.), dar au întins mâna pentru a ridica pe țăranii, clasa productivă a țării”.

Observații pertinente asupra loviturii de stat va face poetul pe marginea unui important discurs ținut de Vasile Boerescu, la Atenue, în februarie 1882, când acesta – binecunoscut în răstimpul domniei lui Cuza, drept colaborator, dar apoi opozant al domnitorului – încriminează lovitura de stat din 2/14 mai 1864. Răspunzând frunțului politic, ministru la această dată în guvernul liberal, apărând memoria lui Cuza, în „Timpul” din 27 februarie 1882, Eminescu scrie că nimeni, cu atât mai puțin fruntașii liberali, n-ar fi avut capacitatea de a rezolva măcar una din problemele importante pe care le-a rezolvat domnitorul Cuza. „Le-a rezolvat, e drept – scrie mai departe poetul –, ca Alexandru nodul gordian, dar a curățit atmosfera de toate sofisme de temporizare și n-a cumpărat nicio reformă din lăuntru cu concesiuni din afară”. Astfel, Eminescu subliniază cu acest prilej „buna intenție” a loviturii de stat din 2 mai 1864, din păcate, adaugă el, „viciată prin pripă”, și respinge aprecierile denigratoare ale lui Vasile Boerescu la adresa acestuia.

Ample referințe din publicistica lui Eminescu, cum observăm, în continuare, vizează *înlăturarea domnitorului în noaptea de 11/23 februarie 1866*, printr-un complot, considerat de el criminal, la care și-a adus contribuția, efectiv, o serie de ofițeri, a căror atitudine trădătoare a asigurat succesul conjurației. Publicistul insistă asupra acestor ofițeri trădători pe care îi urmărește în evoluția carierei lor în timpul domniei lui Carol I, punând avarsările lor militare și succesele politice pe seama unui regim politic care, după vederile sale, din punct de vedere moral, cel puțin, marca un pas înapoi în raport cu regimul lui Cuza.

Pentru Eminescu, carierele făcute în vremea lui Carol I de ofițeri trădători de la 1866 constituiau un simbol al unei involuții istorice, pe care publicistul încearcă s-o demonstreze. Înainte de toate, în mod cert, el condamnă, fără nicio ezitare, drept o flagrantă nedreptate istorică, modalitatea înlăturării lui Cuza și, cum am subliniat mai sus, o asemenea poziție în atmosfera epocii se constituia într-o atitudine plină de curaj și responsabilitate civică, menită să irite cercurile oficiale și clasa politică, în ansamblul ei. Maiorul Leca, unul dintre principalii trădători, care asigura garda palatului în februarie 1866, peste un timp avea să ajungă general și aghiotant domnesc. Despre numirea acestuia, anterioră, ca ministru de război într-un guvern liberal, el scriese cu înverșunare, condamnând fenomenul după care „numai în țara noastră, și nici într-o alta din lume, li se oferă [trădătorilor] portofolii de miniștri în locul temnițelor și ocliei, și decorații în locul pedepsei”. Un alt ofier, participant la complot, Al. Candiano-Popescu, în plus, prezidentul „republicii” de la Ploiești, din 1870, care proclamase răsturnarea domnitorului Carol, la rândul său, ajungea general și aghiotant domnesc, căci, scrie cu ironie publicistul, modelul actului „eroic” de la 1866, „nu numai că se lăra, se recompensează chiar sub Carol Îngăduitorul”. Referitor la generalul Haralambie,

scrie că independent de meritele militare ale acestuia, actul trădării domnitorului la 1866 rămâne reprobabil și el nu putea fi iertat decât numai dacă, a doua zi după înlăturarea lui Cuza, s-ar fi sinucis. Un alt ofițier-trădător, colonelul Pilat, propus ca ministru, scrie cu amară ironie Eminescu, se cerea recompensat „pentru că la 11 februarie 1866 fusese cel dintâi care a intrat în camera de culcare a lui Vodă-Cuza, el care-i servea aproape ca slugă”.

În legătură cu această ascensiune a trădătorilor lui Cuza în timpul domniei lui Carol, evident, implicit, poetul aruncă săgeți critice la adresa monarhului; modelul „actului eroic” de la 1866, scrie el, trăiește prin acest acord al șefului statului, încurajator pentru alți eventuali amatori de republică.

În general, condamnarea de către poet a conspirației din februarie 1866 și a autorilor ei se împletește, pe de o parte, cu aprecieri elogioase la adresa domnitorului Al. I. Cuza, pe de altă parte, cu note critice la adresa regimului instaurat la această dată, considerat un regres în raport cu cel din răstimpul domniei lui Cuza. Era un regres, în sensul că, de la această dată, după marele publicist, instalarea noului regim politic marca deschiderea largă a porților pentru demagogie politică și politicianism deșăntat, pentru corupție și afaceri murdare și, mai ales, pentru o politică de desconsiderare a intereselor țăranimii și de plasare a autorităților administrative în slujba celor puternici, iar nu a celor săraci care aveau nevoie de protecție. Intr-un cunoscut serial, din luna februarie 1880, în „Timpul”, pus de editorii publicistici eminescieni sub titlul, *Studii asupra situației*, Eminescu dezvoltă pe larg teoria sa despre clasele pozitive și păturile suprapuse, în acest context, făcând ample referințe privind tranziția de la regimul politic al domnitorului Cuza la regimul politic din timpul domniei lui Carol I, comparând aspecte importante ale celor două regimuri, precum politica internă și externă.

Într-un articol din 11 februarie 1880, condamnând conspirația care dusese la înlăturarea domnitorului Cuza, „a unuia dintre Domnii cei mai patrioți din câți au fost vreodată în Țările Dunării române”, poetul sublinia că această conspirație „câta să aibă în caracterul ei sămănța unor rele și mai mari. De atunci am dat zi cu zi și an cu un îndărăt”. Cu un alt prilej, doi ani mai târziu, în polemică cu „Românul”, poetul ținea să sublinieze sensul aprecierilor sale privitoare la Cuza, arătând că nu vrea să se numere între „apologiștii” domnitorului, și nici între „judecătorii” săi, ci trebuie să spună numai adevărul, în numele moralității.

Pentru biografii lui Eminescu, pentru istorici, literați și alte categorii de exegeți, observațiile privind *tranziția de la regimul politic al domnitorului Al. I. Cuza la cel patronat de Carol I*, rămân deosebit de importante, pentru a indica, cât mai complet, profilul moral și capacitatea de a scruta raclele societății în care a trăit marele publicist și gânditor social-politic care a fost Eminescu.

Instalarea domnitorului Carol I este pusă de Eminescu în conexiune cu conspirația care dusese la actul din 11 februarie 1866. Referindu-se la modalitatea răsturnării lui Cuza, poetul condamnă înțelegerea dintre liberali și conservatori de la această dată. De câte ori partidele s-au unit, afirmă el, au făcut-o numai pentru a face rău țării! „S-au unit spre a aduce un Domn străin, pentru că amânduror le convenea un Domn fără inițiativă și necunosător de țară, sub care amândoi [amândouă] să-și poată face fără control manevrele”.

Publicistul consideră că înlăturarea lui Cuza a survenit într-un moment foarte nepotrivit pentru soarta poporului român, dând o puternică lovitură mișcării de solidaritate cu românii din afara granițelor statului național. În acest sens, referindu-se la politica consecventă a domnitorului Cuza de solidaritate cu românii din Transilvania, el trimite la actul dualismului austro-ungar, care fusese realizat tocmai în acest context. „Dacă nu l-ar fi răsturnat – scrie poetul – niciodată unirea Ardealului cu Ungaria nu se făcea”.

În spiritul acestei interpretări, într-un cunoscut comentariu, pe marginea unei conferințe a lui Titu Maiorescu, din decembrie 1880, poetul plasează instalarea principelui Carol la conducerea

României în contextul politicii prusiene potrivnică Austriei. Înlăturarea lui Cuza și alegerea lui Carol în 1866, apreciază el, erau inele din lanțul politicii Prusiei de a lavi Austria și a realiza unificarea Germaniei. „Carol de Hohenzollern era cuiul răsăritean pe care Austria-l băga în carnea monarhiei habsburgice, precum Italia era cuiul de la sud, iar Ungaria cel central”.

Pe linia acestui raționament, după Războiul de Independență, publicistul ajungea la concluzia că România era „o operă a politicii germane și viitorul acestei țări ar trebui să atragă în mod esențial interesul Germaniei”.

Fără îndoială, oricâte hibe ar avea o asemenea interpretare, în atmosfera politică a vremii, de apologie, uneori deșăntată, a regimului patronat de Carol I, cert este că poetul

și permitea să plaseze într-un context negativ figura principelui german, ceea ce, desigur, nu avea cum să fie pe placul fruntașilor liberali, dar nici a liderilor conservatori.

Cât privește plasarea poziției lui I. C. Brătianu în acest context și condamnarea lui, fără menajamente, ele erau nedrepte, atunci, când, de pildă, într-un articol, publicistul aprecia că șeful guvernului, instalat în 1876, ar fi avut sentimente „dușmănoase” față de românii ardeleni, că „era în înțelegere cu revoluționarii unguri de la 1848 pentru uniunea Transilvaniei cu Ungaria și trădarea elementului român pe mâni maghiare, precum și pentru înlăturarea Casei de Austria de la coroana ungară”.

Atitudinea critică față de Carol se resimte la publicist și atunci când el se referă la proclamarea Regatului în martie 1881, trimițând la o ceremonie desfașurată cu participarea generalului Leca, trădătorul lui Cuza din 1866.

O asemenea atitudine critică transpare în publicistica eminesciană în numeroase articole care trimit la comparația dintre cei doi șefi de stat, în privința modului fiecăruia de a vedea independența statului român, dar și la aspecte importante ale politicii interne.

Cum se știe, contestând cu virulență raptul teritorial care a însoțit Războiul de Independență, reincorporarea Basarabiei de Sud de către Rusia, publicistul discută problema realizării independenței de stat a României în raport cu „suveranitatea absolută în legislația internă”, pe care Cuza o obținuse, putând astfel să treacă la realizarea marilor sale reforme de restructurări sociale și organizare instituțională, inițiative legislative de asemenea dimensiuni, după poet, nemaifiind posibile după 1866, și nici după Războiul de Independență.

Mai mult, referindu-se la Războiul de Independență, enunțând binecunoscutul punct de vedere critic la adresa acestuia, publicistul apreciază că, în raport cu consecințele sale, mai degrabă negative, după el, costurile acestui război nu se justificau deloc. Din nou, trimițând la *independența reală* din vremea lui Cuza, care făcuse posibile marile sale reforme, publicistul subliniază că *independența nominală*, realizată

în urma Războiului, costase prea mult: pe lângă mari cheltuieli, „o provincie pierdută către Rusia, douăsprezece mii de oameni uciși de florile mărlului pe câmpiile Bulgariei, amestecul direct al strănătății în chiar legislațiunea și autonomia internă a țării, iar în spiritul public, în inteligența claselor conducătoare o duplicitate nemaipomenită, o plecare sistematică spre panglicărie și amăgire în sus și în jos. Neadevărul, iată sensul caracteristic al celor din urmă paisprezece ani”.

Evident, trimițând la amestecul străin în treburile interne după Războiul de Independență, poetul avea în vedere nu numai pierderea Basarabiei, dar și alte elemente ale acestui amestec, impunerea prin Tratatul de la Berlin la modificări articolului 7 din Constituție, rezolvarea în mod nefavorabil a „afacerii” Strousberg s.a.

După Eminescu, lucrurile merseseră tot mai rău odată cu instalarea la domnie a principelui Carol nu numai în plan politic-național, ci și în plan social-economic. Referințele critice privind politica internă dusă de diferite guverne instalate după 1866, și ele, de asemenea, trimit la figura lui Carol I. În acest sens, într-un articol din 25 martie 1883, la o dată premergând intervalului de boală a poetului, acesta scria: „Față cu guvernele ecoanome, modeste, harnice ale Domnilor români de la 1821-1857, față cu guvernul de emancipare politică și socială a lui Vodă Cuza se va-ncepe de acum înainte, în zilele lui Carol Îngăduitorul, a doua ediție a domniei fanarioților”.

Peste exagerările, evidente, o asemenea apreciere trimitea, între altele, cum observăm dintr-o serie de articole ale poetului, la agravarea treptată după 1866 a situației țăranimii, în ciuda bunelor intenții ale reformei agrare înfăptuită de Cuza. El avea în vedere, cu deosebire, „încălcarea fără tranziție a țăranului cu sarcini publice, enorm de mari [...]”. Despre țăranime, „clasa productivă a țării”, publicistul își asumă datoria de a-i fi alături, ea constituind „poporul istoric”, din care, însuși, consideră că face parte.

De fiecare dată, în articolele sale de analiză a situației social-economice și politice din vremea lui Carol I, este constantă revenirea publicistului la personalitatea domnitorului Al. I. Cuza, ale cărei merite, după el, erau de necontestat. Cum nota într-un articol, „orbi am fi și răi români dacă am tăgădui meritele lui. Am înțelege chiar ca să-i arunce mâniașua oamenii nepătrunțori; am înțelege să i-o arunce viitorul. Trecutul n-are acest drept, căci nu e unul dintre contemporanii săi, care să fie vrednic de aceasta”. Nu se poate tăgădui, scrie el, într-un alt articol, combatând pe criticii domnitorului, că acesta era cu adevărat liberal, „autoritar, da, însă democrat autoritar [...]”.

În mod cert, atenția acordată de M. Eminescu personalității domnitorului Al. I. Cuza, ca și însemnătății reformelor sale, nu este deloc întâmplătoare. Marele poet și gânditor politic, cu capacitatea lui excepțională de a pătrunde sensul profund al realităților istorice, a descoperit și a pus în lumină adevărul despre Al. I. Cuza, în condițiile în care, la nivelul elitelor politice ale timpului, acest adevăr se voia reprimat, înăbușit de minciună și calomnie.

Să amintim aici că aceeași luptă pentru adevăr, împotriva minciunii și calomniei, a dus Eminescu, prin publicistica sa, și în cazul lui Mihail Kogălniceanu, principalul sfetnic și colaborator al domnitorului. L.-a elogiat pe Kogălniceanu, împotriva calomniilor lor de tot felul – aceiași cu ai domnitorului –, făcând-o cu convingerea că își îndeplinește o datorie de conștiință.

Fără îndoială, opiniile lui M. Eminescu, privitoare la cei doi suverani, Al. I. Cuza și Carol I, în ciuda unor inevitabile exagerări, confuzii sau viziuni punctuale eronate, ne ajută să înțelegem mai bine valoarea acestor două personalități, să realizăm, mai exact, o decantare, prin comparație, a însemnătății pe care domniile lor, succesive, l-au avut în procesul modernizării României, de la înfăptuirea Unirii Principatelor până la declanșarea Primului Război Mondial.

În orice caz, ne interesează opiniile lui Eminescu, chiar dacă suntem sau nu de acord cu ele, acestea aparținând unuia dintre spiritele ilustre ale neamului; în acest fel ne testăm propriile noastre convingeri privind personalitatea și meritele celor doi șefi de stat, reușind, poate, să depășim pragul unor prejudecăți sau confuzii, evidente în vreme din urmă, privind rolul acestora în istoria românilor.

(Urmare din pag.1)

Întâmplarea a făcut ca ziarul cu aprecierile profesorului bucovinean să îi fie adus de la București la Sebeș de fratele său Liciniu, venit de pe front din vechiul regat, a cărei graniță o trecuse încă din 1912. Familia nu îl mai văzuse de atunci.

Încurajat de apariția versurilor din *Glăsul Bucovinei*, cât și de cele scrise de Sextil Pușcariu, poetul depune diligențele necesare, legate în principal de găsirea hârtii corespunzătoare, ca placheta să vadă lumina tiparului. Aceasta se va întâmpla în aprilie 1919, la Sibiu.

Au trecut numai câteva săptămâni, și - la 1 mai 1919 -, Nicolae Iorga a și înserat, în *Neamul Românesc*, în acea cutie de rezonanță a românității, articolul: *Rânduri pentru un tânăr*. O prezentare succintă de mare forță a volumului de debut, în cea mai importantă publicație a vremii. Acele fraze de referință, meșteșugit și cordial scrise de istoricul și literatul cu cea mai mare autoritate publicistică în

IORGA ȘI BLAGA sau DESPRE „DARUL” PE CARE ARDEALUL L-A FĂCUT ROMÂNIEI

contemporaneitate, au avut un rol covârșitor pentru spiritul în formare al poetului și gânditorului Lucian Blaga. El le-a conștientizat din plin. Cu siguranță i-au dat îmboldul și încrederea necesare unui înscrisor.

Nicolae Iorga a consemnat fără rezerve că poemele blagiene „sunt bucăți de suflet, prisme sincere în fiecare clipă și redade cu o superioară muzicalitate în versuri, care, frânte, cum sânt, se mîlăie împreună cu mișcările sufletuștii inșei. Această formă elastică permite a se reda și cele mai delicate nuanțe ale cutărierii și cele mai fine ale simțirii”.

Și nu numai asupra dimensiunii stilistice novatoare s-a aplecat Iorga. Neîntrecutul cărturar s-a oprit și asupra *aspectelor filosofice* pe care poemele le degaja, spunând direct: „E și filosofie înăuntru, o melancolică, dar nu deprămintă filosofie, care leagă împreună, ca în cele mai bune produse ale poeziei din toate timpurile, toate aspectele din afară ale naturii și, înăuntru, toate mișcărilor prin care – și noi o parte din imensitate, din veșnicie, și astfel părtași la incomensurabilitatea și la nemurirea ei – îi răspundem”.

Și, ca să aducă mesajul în actualitate, Iorga adăuga imediat, „E aici un tânăr care întinde brațe de energie către tainele lumii. Tainele nu se prind niciodată, căci avem un singur chip a le prinde: să le trăim. Dar avântul acestor brațe drept și nobil întinse trebuie prețuit și el ca distincția de o așa naturală grație a forme”.

Blaga a fost marcat cu siguranță de *rândurile* scrise ale profesorului, ale oratorului nepereche, ale inegalabilului publicist, de vreme ce le evocă cu mare stimă în *Hronic* – și, lucru nemăintâlnit – le va insera în întregime în scrierea autobiografică. Poetul care visa de decenii să ajungă la București, este mișcat, cu siguranță de salutul cordial al acestuia: „fi bine venit, tinere ardelean!”

Elogiile altor renumiți scriitori ca Agărbiceanu, Crainic, Vianu sau Densușianu, n-au avut puterea de seducție ca cea exprimată de Iorga. S-a generalizat rapid convingerea că *Poemele lumii și Pietre pentru templul meu* se constituiau într-un „dar pe care Ardealul îl face României în ziua mării uniri”. Ajuns grabnic, la începutul lui iunie 1919, la București, poetului Lucian Blaga îi va fi dat să participe, dintr-o pură întâmplare, la Academia Română, unde avea să audă fragmente din discursul de recepție în înaltul for științific, rostite de Ovid Densusianu, cât și din răspunsul dat de Ion Bianu. Aici l-a întâlnit pentru prima dată pe Sextil Pușcariu, care – *luminos* de cunoștință – a dorit să îl prezinte și profesorului Nicolae Iorga.

„Ăpăream în fața lui Nicolae Iorga – scrie Lucian Blaga în *Hronic*. Inima mi se făcuse mică de tot în fața ilustrului dascăl pe care îl vedeam crescând în justele sale dimensiuni asi-ro-babilioniene. Dascălul mă

măsura. „Câți ani ai?” – „Douăzeci și patru” – răspund eu. „Ei, ei, după poezii și aforisme, credeam că ai treizeci și cinci!” A urmat o avalanșă de întrebări. „Din ce parte a Ardealului sunt?” „Ce fac la București?” „Cum stau cu studiile”.

Nicolae Iorga îmi mai spunea să trec într-o zi pe la dânsul, la redacția la *Neamul Românesc*, și ieși apoi, cu o servietă mare la subsuoră”.

După următoarele zile, tânărul poet i-a făcut o vizită lui Vlahuță, în Visarion, pentru a-i oferi un volum. Venerabilul înaintaș, în ciuda faptului că se afla pe patul morții, l-a primit nu numai cordial, dar i-a și organizat, acasă la el, fără a se putea scula din pat, o întâlnire cu alți scriitori.

La numai câteva zile, ajunge să îi fie prezentat și Reginei Maria a României. Nu se putea onoare mai mare. Aceasta se întâmpla, la 20 iunie, la câteva luni de la debut, la doriința Doamnei simbol pentru propagarea României. A fost și primul prilej pentru poet de a-i vedea în persoană pe unii din membrii executivului de la București, întâlniți până atunci numai prin paginile ziarelor.

Spre sfârșitul aceluia iunie canicular, în așteptarea unor rezoluții legate de obținerea unor burse la Viena, „bătând caldărâmul unei laterale de-a Căii Victoriei” ajunge în fața redacției *Neamului Românesc*, prilej de a răspunde, am spune grabnic, invitației istoricului. Va fi o întâlnire pe care Blaga ne-a

lăsat-o consemnată, pentru istorie, de asemenea, în *Hronic*. „Ilustrul istoric scria la o masă, copleșit de manuscrise și cărți. Mi-a întins un deget. Făcea corecturi în spalturi. Vorbea însă tot timpul cu mine, încât mă miram de repeziciunea cu care putea totuși să facă îndreptările. Concomitent se întreținea și cu corectorii tipografii, cari așteptau câteva rânduri pentru completarea unor goluri în ziar. Nicolae Iorga da ordine, corecta, se tânguia că i s-a îmbolnăvit unul din copii, scria, glumea, îmi vorbea. Mă simțeam în fața unei uzine ce-și declanșa subdiviziunile autonome. /.../ La despărțire, dascălul țină să mă îndemne să citesc mult, ca să nu mă epuizez înainte de vreme, ca atâția poeți români. Mă întreb și astăzi, după atâta vreme, de unde și cum a putut culege impresia că n-aș putea citi”.

Iorga se manifesta imperturbabil, ca profesor, iar Blaga, cel introvertit din fire, se lăsa greu de descoperit de vulcanicul publicist.

Sesiune națională de comunicări științifice la Vălenii de Munte

Rolul muzeelor românească în muzeografia românească

Cu ocazia împlinirii a 140 de ani de la nașterea lui Nicolae Iorga, la Vălenii de Munte a avut loc o interesantă sesiune națională de comunicări științifice intitulată „Rolul muzeelor memoriale în muzeografia românească”. Ediția cu numărul șase a acestei sesiuni a fost organizată de Consiliul Județean Prahova, Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Muzeul memorial *Nicolae Iorga* din Vălenii de Munte și Primăria din Vălenii de Munte. Au fost prezentate numeroase comunicări științifice care au prezentat fie noi aspecte din viața și opera celui care a fost

Nicolae Iorga, fie muzee memoriale din toate zonele țării. Marinela Penș, director adjunct la Muzeul Județean de Istorie și Arheologie Prahova, a declarat: „Fiind la ediția a șasea, organizatorii au înțeles care este standardul unei bune împărtășiri a experienței științifice și cercetărilor pe care fiecare dintre noi, în muzeele de la care provenim, le desfășurăm, în cursul unui an întreg. Este cunoscut bine faptul că un aspect al funcției muzeelor este și acela de cercetare, așa că am ținut în mod special să acoperim întreaga paletă de problematice ale muzeelor memoriale, ale epocii moderne și în speță viața și activitatea lui Nicolae Iorga, cu elemente mai puțin

Să ne cunoaștem profesorii

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE
Decanul Facultății de Arte

La metrou sau în parcuri, apar ca de nicăieri cu muzica lor, cu verva lor molipsitoare, cu gagurile comice și lasă în urmă amintiri de neuitat... Sunt actorii Teatrului *Masca*, actori obișnuiți cu un gen mai direct de a juca, obișnuiți a renunța la scenă atunci când este nevoie și abordând relația cu publicul într-un mod prietenos, amical chiar. Putem spune că acest teatru funcționează după formula „Dacă nu vii tu la teatru, vine teatru la tine!”

Conducătorul, managerul și coordonatorul acestui „fenomen” teatral este Directorul, Profesorul și Actorul Mihai Adrian Mălaimare, cel care s-a născut la Botoșani pe 27 august 1950 și împreună cu sora sa, Mihaela, a urmat cursurile Școlii de muzică și Liceul „A.T. Laurian” din orașul în care s-a născut. În 1969 vine la București și se înscrie la concursul de admitere de la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică fiind admis ultimul pe listă la clasa Moni Gheleter, Zoe Anghel Stanca și Geta Anghelută, dar termină, în 1973, alături de colega sa din altă grupă, Olga Delia Mateescu, ca șef de promoție, având dreptul să aleagă,

și alege să fie repartizat la Teatrul Național din București. Debutează cu un rol din „Îmblânzirea scorpiei” de William Shakespeare și este atras de televiziune. Aparițiile sale în diferite emisiuni de divertisment l-au făcut cunoscut și îndrăgit. Joacă în spectacole ca „Richard al III-lea” de W. Shakespeare (1975), „A douăsprezecea noapte” de W. Shakespeare (1984), „Cyrano de Bergerac” de E. Rostand (1976), „Fata din Andros” de Terentiu (1977), „Romulus cel mare” de Durenmat (1977), „Alexandru Lăpușneanu” de V. Stoescu (1978), „Filumena Marturano” de Ed de Fillippo, „Mantaua” de Gogol, „Harap Alb” de Răducu Ircuș, etc. Debutează în Teatrul Radiofonic cu rolul din „Mușcata din fereastră” de Victor Ion Popa, urmat de „Baladă pentru nouă cerbi” de D.R. Popescu, spectacolul muzical „Cheia succesului” sau „Titanic vals” de Tudor Mușatescu, „Boemii” de Ovidiu Dumitru, „De dragul ei, Fata din Andros” de Terențiu, „Epicene” de Ben Johnson; a regizat spectacolul „Domnul de Pourceaugnac”; în anul 2011 a scris

Conf. univ. dr.

Mihai Adrian Mălaimare:

Dacă nu vii tu la teatru, vine teatru la tine!

scenariul și a regizat spectacolul pentru radio „Ex libris” al Teatrului *Masca*. De asemenea, a participat la numeroase emisiuni radio de varietăți și emisiuni dedicate copiilor. În 1990 părăsește Teatrul Național pentru a-și deschide propria companie de teatru *Masca*. La *Masca* a jucat în spectacole ca „Medievale”, în rolul păpușarului, „Clovonii”, în rolul lui Fratellini, „Mantaua” de Gogol (Akaki), „A murit moartea, măi!” după Ion Creanga (rolul Ion), „Oina”, la care a scris scenariul, a regizat și a jucat rolul unui clown, „Gardienii veseli” (rolul colonelului), a regizat și a scris scenariul pieselor „Actorul” și „Clovinii”. Pentru a cunoaște în profunzime teatrul nonverbal și teatrul gestual studiază pantomima la Școala de Teatru „Jacques Lecoq” din Paris.

În film nu a avut apariții de neuitat, ceea ce l-a determinat pe actor să afirme: „Am făcut ceva filme, dar numai din instinct, fără vreo participare anume, fără să simt că sunt actor de film, fără să mă bucur. Nici eu nu am iubit filmul, nici el nu m-a iubit. Din acest punct de vedere suntem chiți.”

Îi place la nebunie să facă piața, îi place să gătească ciorbe de legume... îi place și a jucat fotbal, tenis de câmp, ping-pong, dar, cel mai mult îi place să cumpere și să cultive flori. Este căsătorit cu Anca Dana Florea, regizor de teatru, și este tatăl a patru copii: Haralambie Mihai este cineast, Ion Alexandru este cel de al doilea fiu, Ștefan, cel de al treilea, - un viitor scriitor, și Catina, o domnișoară frumoasă și talentată.

Conf. univ. dr. Mihai Adrian Mălaimare este doctor în istoria teatrului, a fost profesor la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L.

Caragiale” din București, secția actorie, în perioada 1984-1989, a predat actoria la Universitatea Ecologică, a predat pantomima la Școala de Teatru *Pygmalion* din Viena, a scris cărțile „Maidane cu teatru”, „Demisia”, „Șansa” și, împreună cu soția sa, volumul „La început a fost gestul. Teatrul Masca” (2010).

În anul 2008 a primit în cadrul Galei UNITER „Premiul special pentru performanță în teatru non – verbal”.

În prezent, coordonează o grupă a anului I, Ciclul I Bologna la Catedra de *Arta Actorului* din cadrul Facultății de Arte a Universității *Spiru Haret*, fiind secundat de către asist. univ. Ana Maria Dinculescu-Păslaru, dar și de către cunoscutul cascadeur Ion Albu, pentru lupte scenice și acrobatii. Ca o adevărată gazdă primitoare, domnul director al Teatrului *Masca*, dar și conferențiar universitar doctor Mihai Adrian Mălaimare a pus la dispoziția studenților și corpului profesoral al Facultății de Arte spațiile generoase ale teatrului ce cu onoare conduce spre a pregăti, dar și a oferi publicului *Galele Absolvenților* din anul 2010 și din luna mai a anului 2011. Am fost onorați să populăm aceste spații, ca interpreți, coordonatori de spectacol sau simpli spectatori. Mulți dintre studenții noștri pot fi întâlniți deja în distribuția spectacolelor profesioniste ale Teatrului *Masca*, precum: Răzvan Teodorescu, Diana Croitoru, Valentin Mihalache, Andrei Gonci, Ionuț Ghenu, dar și mulți alții, în calitate de colaboratori.

Pentru toate acestea noi facem o reverență aceluia al cărui nume merită a fi scris cu litere mari: conf. univ. dr. MIHAI ADRIAN MĂLAIMARE!

Premiile Uniunii Scriitorilor din România pentru anul 2010

În ziua de 8 iunie 2011, juriul USR, ales în ședința de Consiliu din ianuarie 2011, compus din Al. Dobrescu, Andrei Terian, Paul Cernat, Gellu Dorian și Mircea Bârsilă, a acordat premiile pentru cărți apărute în 2010 și **Premiul Național de Literatură, Ceremonia a avut loc în Aula Bibliotecii Centrale Universitare.**

Debut
- RADU DESPOT, *apasă*, Editura Cartea Românească

Literatură în limbile minorităților naționale
- LIUBINCA PERINAT STANCOV, *Exerciții pentru un soare postum*, poezii, limba sârbă.

Poezie
- ION MUREȘAN, *Cartea Alcool*, Editura *Charmides*
Proză
- RADU MAREȘ, *Când ne vom întoarce*, Editura *Limes*
Critică și istorie literară, eseu
- MIHAI DINU, *Un alt Bolintineanu – gânduri despre natura poeziei*, Editura *Spandugino*

Traduceri din literatura universală
- RAREȘ MOLDOVAN -Thomas Pynchon, *Curcubeul gravitației*, Editura *Polirom*
Premiul Fundației Andrei Bantăș (traduceri din limba engleză)
- DOMNICA DRUMEA și PETRU ILIEȘU, *Allen Ginsberg. Howl și alte poeme*, Editura *Polirom*

Premii speciale (publicistică, memorii, jurnale etc.)
- ANDREI OIȘTEANU, *Narcotice în cultura română*, Istorie, religie și literatură, Editura *Polirom*,
- ION VIANU, *Amor Intellectualis*, Editura *Polirom*
Dramaturgie - Nu se acordă premiul USR
Literatură pentru copii și tineret - Nu se acordă premiul USR
Premiul Național de Literatură pe anul 2010
- GABRIEL DIMISIANU

Noaptea Lungă a Filmelor Scurte

Noaptea Lungă a Filmelor Scurte a ajuns la a treia ediție. Evenimentul *ShortsUP* va aduce la București cele mai premiate scurtmetraje ale anului. Majoritatea filmelor vor fi proiectate în premieră absolută în România, căci abia au revenit de la marile competiții de film ale lumii. Câștigătoarele și nominalizatele la *Oscar*, *Berlin*, *BAFTA*, *Veneția* sau *Clermont-Ferrand* se vor alinia la start sâmbătă, 18 iunie, de la ora 20.00, la *Muzeul Național de Artă Contemporană*, Palatul Parlamentului.

Rezultă emoții tari în doze mici: în reprize de maximum 20 de minute, pe ecrane se vor înghesui neliștite, dragostea, amuzamentul, depresia fără leac, fericirea fără seamăn și multe alte stări care îi vor ține pe cineții atenții de la 8 seara la 6 dimineață. Este singura noapte în care scurtmetrajele lumii au parte de aplauze.

Filmele-vedetă vor fi introduse de actori și personalități, iar experiența *ShortsUP* va fi dublată de arte conexe filmului: un concert live cu trupa Cuantune (jazz-funk), care va deschide evenimentul: o serie de proiecții spectaculoase pe clădire (mapping) semnate de fotografie cu lucrări de Cosmin Bumbăș, Cristian Crisbășan, Mihai Barbu și mulți alții.

Studenții Facultății de Arhitectură vă invită la expoziția de fotografie – *Școala de Vară 2010*, care are loc în holul principal din Palatul Învățământului, Științei și Culturii, sediul central al Universității *Spiru Haret*

Vă veți putea bucura de fotografiile afișate până la sfârșitul sesiunii de vară 2011!

CASA CU ARMURĂ

În peisajul Bucureștiului cosmopolit, casa cu etaj în stil neoromânesc, de pe strada *Episcop Radu* nr. 29, este una dintre puținele clădiri ce te fac să te oprești preț de câteva secunde în loc și să-ți ridici ochii spre acoperișul unde tronează un cavaler îmbrăcat într-o armură medievală, cu un ciocan ridicat deasupra capului. Pentru majoritatea trecătorilor, prezența statuii pe acoperiș este o anomalie, o ciudățenie în comparație cu restul clădirilor vechi. Pentru Alexandru Dimitriu, însă, această statuie era simbolul distinctiv pentru breasla meșterilor fierari.

Născut la Iași, Alexandru Dimitriu (1871-1955) avea să devină unul dintre cei mai constanți meșteri în lucrări metalice din perioada interbelică. Talentului acestui om, care își spunea *tinichigiu ornamentist*, îi datorăm o serie de decorațiuni din metal pentru numeroase clădiri publice, religioase și particulare din țară, printre care: *Ateulul Român*, *Palatul Patriarhiei*, *Palatul Fundației Regele Carol I*, Gara de Nord, *Palatul Culturii* din Iași și *Palatul Sturdza* din Miclăușeni. Totodată, în timpul specializării sale dintre anii 1889-1894, Alexandru Dimitriu a lucrat la realizarea elementelor metalice ale acoperișului hotelului *Stephanie* din Abazia, teatrului și *Foisorului de foc* din Fiume, Primăriei din Reichenberg și al gării din Dusseldorf. Reîntors la Iași, în 1896, Alexandru Dimitriu se remarcă prin realizarea porții *Cimitirului Evreiesc*. Într-o primă etapă, a colaborat cu arhitectul Ioan Berindei la realizarea *Palatului Culturii* din Iași. Aici a apărut pentru prima dată motivul statuii cavalerului din fier, motiv reluat, 30 de ani mai târziu, în București, când tinichigiu ornamentist și-a construit casa. Atunci când aceasta a fost finalizată, Dimitriu a așezat pe acoperiș o statuie înaltă de 3,50 m, ce înfățișează un cavaler în armură cu brațul drept ridicat, ținând în mână un ciocan: simbolul distinctiv pentru conducătorul breslei meșterilor fierari. A urmat apoi o a treia statuie, comandată la sfârșitul anilor '20 de *Primăria Verde*. Statuia, așezată în vârful turnului clădirii Primăriei Sectorului 1, înfățișează cavalerul odihnindu-și mâna dreaptă pe un scut și ținând o sulită în mâna stângă.

Astăzi, dintre acoperișurile clădirilor lucrate de tinichigiu ornamentist Alexandru Dimitriu, mai putem admira doar două: cupola metalică a *Ateulului Român*, și cupola metalică, imposibilă cu statuia unui vultur cu aripile desfăcute, a *Palatului Patriarhiei*. Timpul și corozionul au fost și sunt în continuare principalii dușmani ai lucrărilor desăvârșitului meșter al acoperișurilor de altădată.

Foto și text: Mihăiță ENACHE

PANTEON • PANTEON • PANTEON • PANTEON

TEIUL

Am motive să cred că s-a întâmplat chiar așa. Săgeata, slobozită din înalturi, de sus de tot, dintr-un Arc al Destinelor, a tăiat într-o clipă văzduhuri, deschise cât vezi cu ochii peste munți și văi. Acolo va fi Altarul, se auzi un glas chiar în clipa când sub formă de rază te soare a atins cu fruntea scoarța terestră. Cât se putea acoperi cu privirea, cete de îngeri asistau la acest ritual prin care un semn ceresc îmbrăca forma nebănuită de pământeni. Clipa de nuntă împăratească asistată de pășarele mii, stelele făclii. Un clopoțel de cleștar din cele care anunță trecerea icoanelor făcătoare de minuni și, cu siguranță, innuri potrivite momentului au vestit degrabă fastul schimbării regnurilor: lacrima de lumină ce căzuse din ceruri căpăta formă și dimensiune telurică. Pe locul în care pământul reavăn a primit semnul celest, exact acolo unde privim și azi, și-a cerut dreptul la existență graiul clorofilei. Și cum toate aveau să poarte un nume, acest Făt Frumos din Lacrimă a fost botezat degrabă așa: Tei. Mai pe înțelesul nostru - Teiul lui Eminescu.

De câte ori vin la Iași, urc pe Copou. Este ca o taxă de participare, precum dobândă percepută pentru norocul de a-ți însuși un capital ce nu e al tău. Mi-a părut, de când îl știu, un dar dumnezeiesc. Spre el cată drumul ușor urecător, în ritmuri ce niciodată nu vor fi altfel decât vorba și pasul liniștit, respirația domoală a Moldovei. Copoul mi-l reprezintă precum un tărâm voievodal, înstăpânit de legende șoptite, luat în supraveghere de pajuri și zmei botezați de gânduri frumoase și proorocii neperche. Cetatea de scaun a acestui teritoriu scânteind, după caz, în lucriri solare ori în bătaia Lunii, areopagul zilnicelor temeri și speranțe, al viselor, al gândurilor nerostite ținute aproape, pridvorul sfânt, locul de adăncă liniște și temeinică visare, ei bine, ce alt nume putea să poarte decât cel bine știut: Teiul Sfânt și Dulce. Teiul lui Eminescu.

Când calendarul grăitor de cultură al neamului românesc ajunge în ziua de 15, în două rânduri - mijloc de ianuarie și, mai încolo, mijloc de iunie - Teiul lui Eminescu își încordează auzul pentru a se boteza din limpezimea privirilor, gândurilor și tremurul pașilor celor ce vin să îngenuncheze sub ramuri atinse, în scurgerea anilor, de toamnă și de vânt. Întâlnirea cu Eminescu se consumă în dangățul ritmat al clopotelor de interior, ce le ducem fiecare din noi cu gândul la cei plecați în nemurie.

Sunt atâtea locuri la Iași gata să te prindă de mâncă pentru a-ți povesti de mersul Poetului. Nu mai suntem atât de mulți precum eram cândva, dar am rămas destui cât să apărăm dragul și dorul de Eminescu, care ne stau aproape din copilărie. De-i vom ține aproape și pe copiii noștri, pe copiii lor, asta seamănă cât o trimiteri în uitare a celor ce n-au loc de ei în Altarul Cultural al Patriei. Ieșenii au găsit cu cale să zidească un spațiu anume închinat memoriei Poetului. Unde putea să stea mai bine decât în apropierea

sufletului ne dedat somnului al Teiului. Obișnuiește să bată în fereastră, are un alfabet răscolitor și tainic, prin care sevele sale convoacă aproape soborul de semne ce stau orânduite în vitrine, pentru a le rosti vizitatorilor câte merită știute despre existența ieșeană a fiului de căminar. Asta și face Teiul în orele sale de veghe când atinge ușor oblonul dinspre parc al castelului vegheat de turnuri: seminarizează metodic cupele încărcate cu nectar, dovezi de trecere eminesciană prin târgul de pe coline. Pentru mai multă siguranță, în adăstarea curioșilor de a doua zi.

Există, desigur, *Casa Pogor*, la doar doi pași depărtare de Parcul Copou, și acolo ai de întâlnit piese din tezaurul de stare civilă a Poetului. Le vezi o dată și n-ai să le uiți cât trăiești. Cum să îți plece din memorie acele semne halucinante surprinse de masca desprinsă de pe chipul celui hotărât să plece atât de repede dintre noi? Cum ai putea uita inelul de aur cu piatră de rubin, cândva rostit pe degutul său? Apoi, este acel ceas cu monogramă, primit în dar de la căminar. La ore de specială rostire de orologiu, sunt aduse încoace. Dar în absența lor îți stau la dispoziție, ca într-un peisaj priceput în a te câștiga prin tot ce are, semne doveditoare ale unei logodne istorice între mereu călătorul Eminescu și orașul ce și l-ar fi dorit statornic. Scrierile lui în felurite ediții realizate de edituri din țară și străinătate, fotografii, documente originale, piese de mobilier și vestimentație de epocă, lucrări de artă plastică sub semnături de autoritate. Tronează, peste toate, setul de fotocopii după caietele lui Eminescu, aflate la Academia Română. Merită adusă încoace această magnifică dovadă de iubire de Eminescu, travaliu care încorporează inițiativa și devotamentul unor cărturari de seamă ai prezentului, trufidori ani și ani de zile pentru a pune punct unui proiect prețios.

Un drum la Iași fără a fi mers pe Copou? Mai bine blestemul de a nu-l fi cunoscut vreodată.

Neagu UDROIU

Muzeul Benzii Desenate

dezbaterei. O expoziție permanentă de tezaur va cuprinde lucrări originale ilustrând istoria benzii desenate românești, iar patru expoziții temporare vor fi dedicate lucrărilor contemporane.

Vor fi organizate, de asemenea, o serie de conferințe consacrate imaginilor din zone paralele cu arta BD (caricatură, animație, ilustrație de carte), dezbaterei cu participarea unor autori și editori, ateliere de creație, sesiuni de live drawing, lansări de carte, proiecții de filme și, nu în ultimul rând, concerte.

Deschiderea oficială va avea loc joi, 16 iunie, începând de la ora 19, când vor fi vernisate trei expoziții permanente: „Tezaur - Istoria benzii desenate românești”, „Salonul Internațional al Benzii Desenate din

România” (contribuții ale unor mari autori străini care au fost în România de-a lungul timpului) și „Cum se face o bandă desenată”. În același cadru, va avea loc vernisajul primei expoziții din Galeria MBD - „Webcomics de România” și va fi lansat numărul 4 al revistei *Comics*. În continuare, de la ora 20.30, pe Terasa MNAC se vor face auziți și văzuți Cycler și The Graphic Show - Sensor cu PisicaPătrată, informează organizatorii.

Proiectul pilot *Muzeul Benzii Desenate* este derulat de *Institutul Cultural Român* și *Muzeul Național de Artă Contemporană*, cu sprijinul clusterului *EUNIC* în România, al *Centrului Belgian de Bandă Desenată* și în parteneriat cu *Asociația Bedefililor* din România.

Etajul 4 al *Muzeului Național de Artă Contemporană* din București găzduiește, în perioada 16 iunie - 16 octombrie 2011, *Muzeul Benzii Desenate* http://www.muzeulbd.ro/

care va avea două spații expoziționale, o mediatecă (bibliotecă și spațiu de proiecție), o zonă destinată creației și atelierelor, precum și un spațiu pentru

Invitațiile Doamnei Pictura

Cătălina Codreanu între apă și foc

Cătălina Codreanu a surprins iar pe amatorii de pictură cu o nouă serie de tablouri expuse, de această dată, la cafeneaua *Carada* din București. Cu puțin timp în urmă, am fost martorul entuziast la deschiderea expoziției sale, care avea ca temă principală apa, iar, acum, artista ne propune o meditație în imagini, dedicată focului.

Profesorul și pictorul Nicolae G. Iorga a fost cel care a rostit cuvântul de vernisaj și când a fost vorba despre apă, dar și acum, la experiența teribilă a focului. De fiecare dată, Cătălina Codreanu a mai venit și cu câteva lucrări speciale, ce ilustrează lumea animalelor sale fantastice.

Prima întâlnire cu pictura Cătălinei Codreanu a fost, pentru mine, în cadrul atât de special al *Bibliotecii Centrale Universitare*, unde am citit o tinerețe întreagă și chiar acum, la vârsta care ar trebui, în mod normal, să fie a înțelepciunii. A doua, este la cafeneaua *Carada*, recent deschisă în apropiere de eleganta clădire a Băncii Naționale Române.

Și atunci și acum, impresia este copleșitoare. Atât în ceea ce privește universul de culori al Cătălinei Codreanu, cât și în ceea ce privește universul de cuvinte rostite de domnul Iorga.

Cătălina Codreanu este absolventă a Academiei de Artă „N. Grigorescu” din București, secția Creație vestimentară. Între anii 1989-1992 activează ca designer vestimentar la CENTROCOOP, iar, din 1992 până în prezent, ca profesor de *Educație Plastică*. Din anul 1994, Cătălina Codreanu este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din București, secția *Grafică*.

Lucrările Cătălinei Codreanu se află în diverse colecții particulare din Anglia, Canada, Danemarca, Elveția, Finlanda, Franța, Grecia, India, Israel, Japonia, România și Statele Unite ale Americii.

Până la finalul lunii iunie 2011, tablourile sale pot să fie admirate, în liniște, la cafeneaua

Carada, din București. Dacă nu aveți timp, căutați, cu mare insistență, lucrările sale. Ele sunt mereu o mărturie a artei autentice, într-o lume mereu agresată de imitații și imitatori. Semnează aceste rânduri, un admirator, fără limite, al picturii semnate inconfundabil Cătălina Codreanu.

Aristotel BUNESCU

ÎN RĂSPĂR

Dacă tupeu nu e, nimic nu ie(se)!

Am revăzut, zilele trecute, varianta cinematografică a romanului lui Marin Preda „Cel mai iubit dintre pământeni”. Nu știu cum și l-a imaginat Preda pe Victor Petrin, dar cred că, dacă l-ar fi văzut pe Ștefan Iordache jucând acest personaj, ar fi fost fericit. Drama intelectualului de rasă, care a îndrăznit să spună NU ticăloșilor politici de anii '50 ai secolului trecut, e recompusă de Iordache într-o manieră pe cât de tulburătoare, pe atât de plină de trimiteri la noua noastră realitate.

V-ați gândit, de pildă, ce s-ar fi întâmplat cu Victor Petrin dacă, trecând prin euforia din '89, ar fi ajuns să trăiască azi? Ce s-ar fi petrecut în sufletul său, dând cu ochii de foștii tortionari, foștii directori ori sefi imbecili, foștii colegi elevatori, ori foșta iubită rea de muscă, ajunși cu toții politicieni cu pretenții de ștaif ori afaceriști învârtitori de sute de milioane în valută? Cu siguranță, continuând să spună NU minciunii și compromisiului, încercând

să-și definească umanitatea prin raportarea la „Cuget, deci exist” și nu la „Totul e bine în ceea ce este mai bună dintre lumile posibile”. Petrin ar fi fost taxat de contemporanii noștri drept nebun. (ori credul, ori patetic, ori, mai curând, *ciumete*, *prost* ca *noaptea, fraier coclit*...)

„Dacă dragoste nu e, nimic nu e”, scria Preda preluându-l pe Apostolul Pavel. În România lui 2011, sintagma pare să fie valabilă doar pentru o mână de Victori Petrin, a căror verticalitate morală ori dorință de dreptate sunt tratate cu dispreț.

Am crezut, o vreme, că invitația la tupeu și aroganță, propusă într-o veselie pe mai toate canalele noastre teve, e doar o glumă. Se pare, însă, că nu e nici măcar una de prost gust. Tupeul și aroganța găunoasă sunt noile repere al succesului în România. Fără de care - cred tot mai mulți, încurcând vechea sintagmă – „nimic nu iese”...

Gabriel NĂSTASE

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ.

SUCCESE PARIZIENE ALE MICILOR PIANIȘTI VÂLCENI

De curând, s-au întors, victorioși, de la Paris, elevii pianişti calificați în finala Concursului Național al Franței (14-15 mai).

Fondată în anul 1979, sub înaltul patronaj al Ministerului Francez al Culturii, de către pianista Ginette Gaubert, competiția a reunit, în finala acestei ediții, participanți din 10 țări europene și din SUA. Ei și însoțitorii, profesori și părinți, au trăit zile pline de emoții și satisfacții, de neuitat. Eforturile lor, legate, nu doar de pregătirea muzical-artistică, propriu-zisă, ci și

de organizarea, finanțarea, cumulearea tuturor factorilor implicați într-un asemenea demers, au rodit. Începută în urmă cu un an, strădania lor a fost încununată de succese care le dau dreptul, legitim, să privească cu încredere competițiile viitoare, tinzând spre clasificări și mai bune. Concursul s-a desfășurat, în etapa eliminatoare, prin realizarea, înregistrarea și trimiterea, către juriu, a repertoriului, impus, pentru fiecare categorie de vârstă, și, în finală, prin confruntarea scenică, la Paris, a celor mai buni. Printre profesorii pianiştilor premiați, se află cadre didactice ale Facultății de Arte (Catedra de Muzică) din cadrul Universității *Spiru Haret*: lect. univ. dr. Dorina Arsenescu și lect. univ. dr. Ion Oltețeanu.

Cei 12 finaliști vâlceni, care au putut face deplasarea la Paris, au înregistrat, oficial, următoarele rezultate:

Categorie „Enfantin”

Premiul I - Alexandru CURCĂNEANU - profesor Doina Oltețeanu

Premiul I - Alexia-Ioana STANCIU - profesor Doina Oltețeanu

Premiul I - Iasmina- Maria MANAFU - profesor Dorina Arsenescu

Premiul I - Cristina Elena IORDAN - profesor Raluca Bogdan

Categorie „Initial”

CMF (cel mai mare premiu al categoriei respective)

CMF- Karina-Maria DOBRE - profesor Mihaela Manafu

Premiul I - Alexandru RADU - profesor Ion Oltețeanu

Categorie „Debutant I”

CMF - Ștefan NĂSTĂSESCU - profesor Mihaela Manafu

Premiul I - Alexandru-CURCĂNEANU - profesor Doina Oltețeanu

Premiul I - Sofia-Elena DEACONEASA - profesor Mihaela Manafu

Categorie „Debutant II”

Premiul I - Karina-Maria DOBRE - profesor Mihaela Manafu

Categorie „Preparatorie I”

Premiul I Editura „COMBRE”- Sabin BĂNESCU - profesor Mihaela Manafu

Categorie „Elementaire I”

Premiul I Editura „COMBRE”- Mihnea-Silviu VOICU - profesor Doina Oltețeanu

Categorie „Superior I”

Premiul I - Mihnea-Silviu VOICU - profesor Doina Oltețeanu

Categorie „Virtuosite III”

Premiul I - Larisa-Maria HODOROGEA - profesor Doina Oltețeanu

Categorie „Excelence”

Premiul II - Larisa-Maria HODOROGEA - profesor Doina Oltețeanu

Premiul III - Oana-Iulia DUMITRESCU - profesor Cristiana Lazăr

Categorie „Pian la patru mâini”

CMF - Sofia-Elena DEACONEASA – Sabin BĂNESCU - profesor Mihaela Manafu

Afla într-un permanent „crescendo”, rezultatele din acest an, ca număr și valoare, plasează micii pianişti vâlceni în prim-planul acestui prestigios concurs.

Lector univ dr. Ion OLTEȚEANU

Opera Comică pentru Copii și Stela Popescu, vedete pe Broadway

Artiștii Operei Comice pentru Copii împreună cu actrița Stela Popescu au susținut o reprezentație a musicalului

„O noapte furtunoasă” pe scena celebrei Town Hall de pe Broadway, informează un comunicat al instituției. Spectacolul a fost tradus în limba engleză, iar actrița Stela Popescu a avut o partitură muzicală intitulată „Povești pentru femei”. După succesul înregistrat la Town Hall, *Opera Comică pentru Copii* va mai susține câte o reprezentație la New York și la Connecticut, cu spectacolul de muzică și dans „Primăvara Magnoliilor”, în care invitată special este Stela Popescu

Eminescu – Recital extraordinar susținut de Ion Caramitru în SUA

Un spectacol inedit, incluzând selecțiuni din manuscrisele de poezie, proză și filosofie ale marelui poet Mihai Eminescu, susținut de Ion Caramitru, va fi itinerat peste ocean în New York, Washington și Philadelphia. În spectacolul imaginat de Ion Caramitru, cuvântul poetului neperche se va întâlni cu sunetul muzicii prin contribuția clarinetistului Aurelian-Octav Popa.

Acesta este un spectacol inedit, care include selecțiuni din manuscrisele de poezie, proză și filosofie ale marelui poet. Grosul operei lui Eminescu se afla în celebra lui ladă cu care umbla pe unde se muta și în care își ducea caietele și notațiile lui, și care acum, în sfârșit, au fost tipărite prin sistem digital, facsimilate de către Academia Română. Mărturisesc că am avut o participare fundamentală la acest proces, pe durata mandatului meu la Ministerul Culturii. – Ion Caramitru.

Stilul contribuției mele muzicale în acest spectacol imaginat de Ion Caramitru este de sorginte simfonică și este ca o fereastră către poezie. Nu este o ilustrație ci un discurs aparte. Artele sunt orgolioase, nu se aseamănă, dar se pot întâlni dacă ajung la acel nivel superior al bucuriei împărtășite. – Aurelian-Octav Popa

România la Noaptea Muzeelor și la Cvadrienala de Scenografie din Praga

Pe 11 iunie, în *Noaptea Muzeelor Pragheze*, în Galeria Institutului Cultural Roman din Praga a fost vernisată expoziția „George baron Lowendal. Redescoperirea unui mare scenograf european de la începutul secolului XX-lea”. Expoziția a fost pregătită de Fundația Lowendal după proiectul scenografei Viorica Petrovici. ICR Praga propune astfel introducerea publicului ceh în universul artistic al omului de teatru și al pictorului George baron Lowendal, un deschizător de drumuri în scenografia modernă, prin decorurile sale realiste, constructiviste și cubiste.

După *Noaptea Muzeelor*, în perioada 16-26 iunie, vor urma zece zile dedicate artelor spectacolului, în special scenografiei. *Cvadrienala de Scenografie* din Praga, cu o continuată de aproape 45 de ani, prima ediție având loc în 1967, se va desfășura anul acesta în Palatul Veletzní și

în alte zeci de spații din Praga. *Cvadrienala* își propune să investigheze fenomenul interdisciplinarității dintre artele vizuale și teatru, manifestat în teatrul contemporan, reunind expoziții și artiști din peste 62 de țări și cinci continente, cu o participare de peste 5 000 de teatre profesioniste și studenți la artele spectacolului în cei peste 10 000 mp de spații expoziționale. Cele mai bune spectacole internaționale, cele mai bune montaje de lumini și sunet, cele mai spectaculoase costume, încadrate în cele trei secțiuni competiționale ale Cvadrienalei de Scenografie din Praga – Secțiune profesioniști: țări și regiuni, Secțiunea arhitectură și Secțiunea studențescă – așteaptă să fie vizitate și admirate de peste 40 000 de vizitatori.

Potrivit ICR Praga, reprezentarea românească, sub coordonarea comisariatului național prof.univ.dr. scenograf Ștefania Cenean, se va afla sub deviza „Arta ca jertfă”.

Berlin

Film - rețeta noastră secretă

Cinci masterclass-uri dau ocazia publicului berlinez de a-i întâlni pe unii dintre cei mai talentați cinești români din ziua de azi. La primul masterclass, din februarie 2011, a participat regizorul Alexandru Solomon, cu pelicula *Kapitalism, rețeta noastră secretă*, program care a avut un mare succes la public. Al doilea masterclass al seriei l-a adus la Berlin pe apreciatul regizor Corneliu Porumboiu, care, după proiecția filmului *Politișt, activ*, a răspuns întrebărilor publicului, a purtat o discuție legată de creația și inspirația filmului, creând un dialog între experiența regizorală română și curiozitatea spectatorului german. Prezentarea filmului *Politișt, activ* a avut loc pe 9 iunie, la cinematograful de artă FSK din Kreuzberg, cinematograful cu o lungă tradiție de promovare, dar și de distribuție a filmelor de autor din întreaga lume.

Cosmin Manolescu, la Festivalul European de Dans

Spectacolul *Supersomething*, în coregrafia lui Cosmin Manolescu, a participat la *Festivalul European de Dans* și pe scena Teatrului *Rialto* din Limassol, Cipru, în data de 8 iunie. *Supersomething* este un spectacol grafiti despre România, dragoste și pierderi dureroase. *Supersomething* a fost creat în 2008, în cadrul proiectului *Dans.Dialog*, inițiat de Cosmin Manolescu și coordonat de Gabriela Tudor, și a avut premiera în iulie 2009. Versiunea actuală a spectacolului îi are ca interpreți pe Mădălina Dan, Paul Cimpoieru și Cosmin Manolescu.

Cosmin Manolescu este coregraf, performer și manager cultural. Este director executiv al Fundației *Gabriela Tudor* și al Asociației *ArtistNe(S)t* – Rețeaua Centrelor de Rezidență pentru Artiști în România. Cosmin Manolescu a jucat un rol important în crearea *Centrului Național al Dansului București*.

Larisa Iordache, câștigătoare la Gym Festival de la Trnava (Slovacia)

Pe aparate, Larisa s-a impus la paralele, bârnă și sol, cu exerciții care i-au adus cele mai mari note din partea brigăzilor de arbitre: 14,250 p - 15,600 p - 14,850 p; la sărituri nu a concurat. Maria Balea a terminat a doua la paralele (13,300 p) și a treia la sol (13,500), în timp ce Georgiana Gheorghe și-a încheiat evoluția la aparate cu un loc 5 la bârnă (12,700 p).

Competiția a constituit o foarte bună verificare în regim de concurs în perspectiva participării la Festivalul European al Tineretului European (24-29 iulie, Trabzon).

Ediția cu numărul 24 a Gym Festival, care s-a desfășurat în organizarea Federației Slovace de Gimnastică și a clubului Slavia din Trnava, a reunit 29 de gimnaste din Rusia, Australia, Ucraina, Polonia, Croația, Ungaria, Cehia, Slovacia și România.

Artiștii Teatrului Luceafărul, premiați la Festivalului Teatrului de Păpuși de la Praga

Directorul artistic al Teatrului *Luceafărul*, din Iași, Oliția Căntec, a declarat că una dintre distincțiile obținute la *Festivalul de teatru* din Cehia pentru o reprezentație cu *Cartea junglei*, după Kipling, a fost *Premiul publicului*, categorie la care au mai fost nominalizate companiile *Figurentheater Vlinders&CO* (Belgia) și *Das Weiße Theater* (Germania). Cea de-a doua distincție a fost acordată *pentru regia* spectacolului și *combinarea unor stiluri diverse de păpuși*. Ediția a XV-a *World Festival of Puppet Art* Praga a reunit producții din 23 de țări, precum Germania, Elveția, Belarus, Canada, Iran, Belgia, Olanda, SUA, Croația, Mexic, Rusia, România.

Spania. Dragoș Lumpan – Ultima transhumanță

Artistul fotograf Dragoș Lumpan reprezintă România la cel mai important festival de fotografie din Spania, în secțiunea *OpenPhoto*, care se desfășoară în fiecare an la Cuenca. Lucrările expuse de Dragoș Lumpan fac parte dintr-un amplu proiect dedicat transhumanței și sunt prezentate sub denumirea *Ultima transhumanță*.

Dragoș Lumpan este unul dintre cei mai apreciați și premiați fotografi ai momentului din România. Colaborator constant al revistei *National*

Geografic, autor al unor albume tulburătoare (despre mănăstirea *Stavropoleos* sau despre viața monahală dintr-un lăcaș din nordul Moldovei), dar și autor de fotografii de publicitate sau scurt-metraje de documentare, Dragoș Lumpan este un artist complex, cu o privire atentă îndreptată spre zone mai puțin vizibile ale realității. Așa s-a întâmplat cu amplul proiect dedicat transhumanței, din care face parte expoziția ce a fost vernisată vineri, 10 iunie, în Spania. Dragoș Lumpan a urmărit din interior, de multe ori trăind laolaltă cu ciobanii, fenomenul transhumanței, nu doar în România, ci și în Turcia, Albania, Grecia, Italia. Spania este de asemenea o țară în care moștenirea lui Abel a fost prezentă secole de-a rândul. Dragoș Lumpan încearcă, prin fotografii deja premiate (Premiul al III-lea la *European Central Bank Annual Photography Award*, 2009, cu fotografiile expuse la MNAC), să capteze esența unui fenomen pe cale de dispariție, ca atâtea dintre tradițiile lumii vechi. Animalele docile, amănute mizere ale vieții de stână, pe fundalul luminilor de autostradă, nenumărate detalii din aceste fotografii semnate de Dragoș Lumpan sunt greu de uitat.

Expoziția va putea fi vizitată până pe 24 iulie, informează ICR Madrid.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

Silviu ȘERBAN

Rashomon poate fi considerat un film filosofic prin excelență, subiectul constituind prilejul unei explorări ce ajunge până la fundamentele cunoașterii. Nucleul tematic este extras de Kurosawa din două nulele ale nu mai puțin celebrului prozator mizantrop Ryunosuke Akutagawa, *Rashomon*, care care furnizează doar cadrul și decorul, și *Într-o duminică*, care asigură personajele și subiectul, unul pe cât de simplu pe atât de paradoxal: autorul prezintă șapte mărturii cu privire la o crimă, însă fiecare dintre acestea le contrazice pe toate celelalte. Regizorul japonez reduce numărul mărturiilor la patru și, totodată, completează subiectul nulei printro scenă finală ce permite o oarecare ieșire din cercul

Neîncrederea în celălalt – cel mai mare rău dintre toate relele posibile

vicios creat de cele patru mărturii contrare. Personajele ce oferă variante de adevăr referitoare la actul criminal sunt mai întâi cei trei implicați direct, un bandit, Tajomaru (Toshiro Mifune), samuraiul Takehiro (Masayuki Mori), victima omorului, și soția acestuia, Masago (Machiko Kyo), cea care apare ca fiind violată de Tajomaru în toate cele patru scenarii. Cea de-a patra posibilă desfășurare a violului și a crimei aparține unuia dintre personajele adăpostite sub poarta *Rasho*, ferindu-se de ploaia torențială ce marchează apăsarea începutului filmului, atmosferă contrastantă cu finalul senin și cu un soare ce stă să apară. Cei trei adăpostiți sub *Rasho-mon* sunt un tăietor de lemne (Takashi Shimura), susținătorul celei de-a patra versiuni, deși inițial se prezentase doar ca descoperitor al cadavrului, un preot (Minoru Chiaki) și un sătean (Kichijiro Ueda). Ultimul este singurul care nu este relaționat în niciun fel cu cele petrecute, fiind, în fapt, cel cărui i se relatează întâmplarea și, care, mai ales în scena finală, oferă cheia interpretării mesajului filmului.

Pe scurt, cele patru variante ale crimei sunt următoarele: Tajomaru relatează că, fiind atras de femeie, îl conduce pe soțul acesteia într-o duminică, pretextând descoperirea

unei săbii valoroase, unde îl leagă de un copac; ulterior o aduce și pe soția samuraiului în același loc, violându-l; la început, femeia se împotrivesc amenințător, după care cedează, sedusă de banditul insistent. Considerând că nu poate trăi onorabil atâtea timp cât ambii bărbați ce au dezonorat-o sunt în viață, Masago îi cere banditului să se ducele cu soțul său, urmând ca ea să aparțină învingătorului. În urma unei lupte crâncene, Tajomaru îl ucide pe samurai, însă, între timp, femeia fugise. Cea de-a doua versiune aparține chiar femeii: după spusele acesteia, Tajomaru o

Rashomon (Akira Kurosawa, 1950)

părăsește după viol, rămânând singură cu soțul ei, ce n-o poate ierta pentru cele întâmplate, privind-o disprețuitor. Masago suportă cu greu reșterea privirii soțului, cerându-i acestuia s-o ucidă cu pumnalul personal: tinându-l strâns în mână, disperată și deznădăjduită, își pierde cunoștința, leșinând. Când își revine, își găsește soțul mort, cu propriul pumnal înfipt în piept. Mortul, prin intermediul unui medium, oferă cea

de-a treia variantă a omorului, conform căreia Tajomaru îi cere soției samuraiului să plece cu el, însă aceasta pretinde ca banditul să-i ucidă mai întâi bărbatul. Tajomaru refuză, blamând comportamentul femeii, și-l eliberează pe soțul acesteia. Dezamăgit însă, acesta se sinucide cu pumnalul, adăugând totodată că, mai târziu, „a simțit” cum cineva i-a smuls pumnalul din piept. Ultima mărturie provine de la tăietorul de lemne, care povestește că Tajomaru îi cere femeii pe care o violase să se căsătorească cu el, dar aceasta își eliberează soțul, sperând că samuraiul va lupta pentru ea. Takehiro, inițial, refuză nepăsător, denigrându-i soția, fapt ce l-face pe bandit s-o abandoneze la rândul lui, însă, ulterior, în urma acuzelor femeii de lipsă de bărbăție la adresa celor doi, Tajomaru și Takehiro decid să se ducele; numai că, de data aceasta, lupta dintre cei doi este înfățișată caricatural, încrucșându-se săbiile tremurând de frică, în raport cu vitejia arătată de aceștia în prima versiune. Tajomaru iese învingător, cu noroc, ezitând îndelung în a-și înfige sabia în pieptul combatantului.

La o primă citire, mesajul filmului pare a fi acela rostit de preot în scena de debut: toată această poveste conduce către lipsa de încredere în oameni, cel mai mare rău dintre toate

relele posibile. Săteanul însă, al cărui cinism poate fi descrisă încă din scena primei întâlniri dintre cei trei sub poarta *Rasho*, oferă o și explicație a acestui rău: egoismul. Egoismul, în special, asigură supraviețuirea în mijlocul unor vremuri tulburi. Sărăcia nu-ți mai permite să te gândești decât la propriul interes. Iar săteanul oferă o mostră a egoismului atunci când, găsim un copil abandonat sub poarta unde cei trei se adăpostiseră, fură kimono-ul și îl amuleta părăsite odată cu acesta, motivând fapta prin accentuarea egoismului părinților ce lepădaseră nefeicitul bebeluș. Recitind mesajul lui *Rashomon* prin cheia oferită de sătean, putem construi varianta reală a crimei dată avem în vedere faptul că fiecare personaj ascunde în versiunea proprie ceva ce ar scoate la iveală propria lipsă de moralitate datorată egoismului. Singura certitudine în acest sens este descoperită tot de sătean, care îl acuză pe tăietorul de lemne că din scenariul său lipsește pumnalul, obiect valoros ce fusese înșușit de cel ce prima dată afirmase că doar a descoperit cadavrul samuraiului. Kurosawa construiește totuși un final plin de speranță, prin adoptarea bebelușului de către tăietorul de lemne, care caută să repare furtul pumnalului, faptă ce stărnește admirația preotului, care e pe cale să-și recâștige încrederea în oameni.

Următoarea proiecție propune o revenire în Franța și o întâlnire cu un maestru al *thriller*-ului, Henri-Georges Clouzot, și al său *Le Salaire de la peur* (*Salariul groazei*).

Uzina de Reparații Atelierele Centrale

Înființată la puțin timp după constituirea în anul 1909 a Societății de Transport București, Uzina de Reparații *Atelierele Centrale* (URAC) este locul unde vreme de mai bine de un secol se repară, recondiționează, transformă, modernizează și se fabrică vehicule pentru transportul public de suprafață.

Povestea *Atelierele Centrale* a început în anul 1910, când se achiziționează o parte din cele 9,8 ha ale actualei suprafețe a uzinei. Imediat după acest moment, s-a trecut la construcția primelor două hale și a unei linii de cale ferată, care să lege uzina de rețeaua națională de căi ferate. În 1912, acestea aveau să fie finalizate, astfel că, peste numai doi ani, începe construcția a încă două hale și a unui atelier pentru reparat echipament electric. În prezent, în aceste hale își au „domiciliul” atelierele de lăcătușerie și strungărie, respectiv secția de montaj II.

Primele tramvaie modificate

Sfârșitul anilor '20 ai secolului trecut debutează cu transformarea vechilor vagoane ale tramvaiului cu cai în remorci pentru tramvaiele electrice. Cinci ani mai târziu, era rândul remorcilor de tramvai Thompson să fie transformate în vagoane motor. Pentru ca aceste reparații să nu mai fie executate în depourile Bonaparte, Colentina și Tei, în incinta *Atelierele Centrale* se construiește *Hala Montaj Vagoane* (azi secția 1).

Dupa '44, uzina cunoaște o dezvoltare spectaculoasă. Astfel, chiar în anul eliberării patriei de sub jugul fascist, se construiește atelierul de turnătorie, urmat apoi, după numai trei ani, de carosarea șasiurilor de Renault (achiziționate încă din '37) în autobuze. În același timp, se trece și la construirea de remorci pentru tramvaiele V08, aflate în acel timp în parcul Întreprinderii de Transport București.

Primele tramvaie, autobuze și trelebuze de tip urban

Decenul cinci debutează cu construcția primelor vagoane ale tramvaiului de mare capacitate, *Festival*. Prototipul acestuia a fost realizat în '51, în total, în uzină, realizându-se 30 de vagoane, după care producția fiind preluată de *Electroputere Craiova*. Un deznădămant asemănător a avut atât autobuzul, cât și trelebuza de tip urban. Astfel, după ce în '55 erau realizate prototipurile și sunt produse 70 de trelebuze, producția de serie este preluată de uzinele *Mao tze Dun (Vulcan)* și respectiv *Tudor Vladimirescu (Rocar)*. În următorii douăzeci de ani, pe poarta *Atelierele Centrale* ies primele autobuze și trelebuze articulate ale Bucureștiului, precum și tramvaiul cu trei articulații – vestitul V3A. Construcția lui a debutat la începutul anilor '70, având la bază un vagon LHB, livrat pe comandă. În 1973, primul V3A era pus în mișcare în prezența tovarășului secretar general Ceaușescu. 15 ani mai târziu, cel de-al 500-lea tramvai V3A era livrat beneficiarului. În total, au fost produse 586 de V3A-uri, din care 175 au fost pentru provincie (Brașov, Brăila, Botoșani, Cluj-Napoca, Constanța, Oradea și Ploiești). Concomitent cu producția acestora, *Atelierele Centrale* au realizat și tramvaiul V2A, destinat liniilor cu cererea mică de transport. Din punct de vedere constructiv, V2A este un tramvai alcătuit din două vagoane, cu două boghiuri motoare și un boghiu purtător sub articulație.

O nouă generație de tramvaie

Anii surșii de la evenimentele din decembrie '89 au constituit o piatră de hotăr în activitatea uzinei de reparații a RATB-ului. Astfel, în '93, aceasta demarează programul de modernizare al tramvaielor V3A. Urmează apoi restaurarea a cinci vagoane de epocă pentru Mariatzell – Austria, precum și un nou tip de tramvai – V2ST – vagon modernizat din două vagoane T4R. Acestuia i se va alătura, din a doua jumătate a anilor 2000, o nouă generație de tramvaie: *BUGUR*. Primul tramvai al acestei serii a fost gata în 2003, în total executându-se numai opt bucăți. Trei ani mai târziu, acestora li se va alătura o nouă versiune a tramvaiului V3A. Principala inovație a acestuia consta în podeaua parțial coborâtă a vagonului 2. Această inovație avea să fie prezentă într-o proporție mai mare la tramvaiul *BUGUR LF*. Deși construcția acestuia a fost finalizată în 2008, LF-ul a început să circule cu călători abia din august 2009. La timp pentru a participa la parada ce marca centenarul RATB-ului...

Ora amintirilor

În urmă cu șase ani, această uzină a fost locul unde, alături de alte „specimene” ale rutei progresive, am primit botezul muncii în echipă. Se întâmpla în primăvara anului 2005. Păstrez și acum în memorie bucuria întregului colectiv al clasei IX F. Cu siguranță, acolo sus, cineva ne iubea, astfel nimeni nu ne-ar fi trimis în practică cu o zi înainte de testul de la Chimie...

Șase ani mai târziu, mânat de curiozitatea unui jurnalist aspirant, am revizitat uzina pentru a documenta acest articol. La finalul vizitei, am vrut să revăd locul în care vreme de două săptămâni am săvârșit liturgiile muncii de jos. Mai așteptam ca, odată ce voi deschide ușile masive din fier ale halei, să dau piept cu mirosul sărat și tăios al sodei caustice folosită la decaparea punților de autobuz, așa cum făcăm în 2005. De această dată, însă, mirosul parcă nu venise la muncă. La fel și oamenii. Doar apa care picură neîntrerupt din zidul de beton, pare a fi singura care a semnat condica de prezență azi. Ea și domnul îmbrăcat într-un halat albastru, ce băntuie asemeni unei fantome hala fără suflet, sunt singurele semne că pe culoarul chelit de mașinile-unele au trecut cândva meșteri tare pricepuți. Acum locul este pustiu. Undeva, într-un colț de hală, o punte de autobuz/ lkarus a rămas încremenită pe capre, aidoma unui monument.

În buzunarul de la piept port o fotografie veche. E făcută după pauza de masă a ultimei zile de practică. Uităndu-mă la ea, am impresia că timpul s-a oprit în loc. În fața ochilor văd doar un puștan de vreo 14 ani, care, după ce aranjează sculele în imensele sertare gri ale bancului, strânge mâna groasă a muncitorului, cu promisiunea de a reveni în vizită, ori de câte ori o să aibă ocazia. Din păcate, acest lucru nu s-a întâmplat decât târziu, după al 12-lea ceas, când hala în care devenisem vremelnic „furnică proletară” fusese golită de sufletul ei... Timpul nu mai avea răbdare... Cum spunea și Robert Turcescu la unul dintre cursurile lui „Mai bine să-ți fie rău, decât să-ți pară rău!”

Foto și text: Mihăiță ENACHE

Programul Televiziunii *România de Măine* și *RRM Student FM*

TVRM Educațional

LUNI – 13 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:05 **Comorile orașului** (r)
06:30 **Deutsche Welle** (r)
07:00 **Grădina cu statui** (r)
08:00 **Vorbiți, scrieți românește** (r)
08:30 **Atelier tv studențesc** (r)
09:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
11:00 **Șlagăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
11:20 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
13:00 **Ecumenica** (r)
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Constantin Dumitrache la dispoziția dvs.
14:58 *Promo USH*
15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
16:30 **Miorița** (r)
17:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
18:30 **Românul, cetățean european**. Emisiune de Cristina Păușan-Nuică
19:00 **Călători în timp**. Emisiune de Violeta Screciu
20:00 **Contrapunct**. Emisiune de George Marinescu Simona Șerban
21:00 **Academica – Știință**. Emisiune de Alexandru Mironov
22:00 **Lumea sporturilor**. Emisiune de Cristina Matei
22:30 **Gândești, deci exiști**. Emisiune de Victorîța Duțu
23:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
23:30 **Șlagăr fix** (r)
00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret** (r)
03:00 **Ecumenica** (r)
04:00 **Românul, cetățean european** (r)
04:30 **Lumea sporturilor** (r)
05:00 **Călători în timp** (r)

MARȚI – 14 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:05 **Contrapunct** (r)
07:00 **TVRM-edicina** (r)
08:00 **Românul, cetățean european** (r)
08:30 **Haretiștii**. Emisiune de Teodora Vlad
09:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
11:00 **Șlagăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
11:15 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
13:00 **Invitatul de la ora 13**. Emisiune de Sorin Lupașcu
14:00 **Academica - Știință și spiritualitate**. Emisiune de Alexandru Mironov
15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
16:30 **Panteon** (r)
17:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
18:30 **Un răspuns pentru fiecare**. Emisiune de Simona Șerban
19:00 **Istoria cu învățătură**. Emisiune de Valeriu Răpeanu
20:00 **Nimic fără lege**. Emisiune de Florin Făiniși
20:30 **Nocturna**. Emisiune de Mugur Popovici
22:00 **O lume piperată**. Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Cronica scepticului**. Emisiune de Cristian Român
23:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
23:30 **Șlagăr fix** (r)
00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
03:00 **Haretiștii** (r)
03:30 **Un răspuns pentru fiecare** (r)
04:00 **Nocturna** (r)
05:00 **Nimic fără lege** (r)

MIERCURI – 15 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Călători în timp** (r)
07:00 **Istoria cu învățătură** (r)
08:00 **Un răspuns pentru fiecare** (r)
08:30 **Ani de liceu**. Emisiune de Denisa Șerban
09:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
11:00 **Șlagăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
11:20 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
13:00 **Casă dulce românească**. Emisiune de Cătălin Maximciuc
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.

15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
16:30 **Scrisori de acreditare**. Emisiune de Mihaela Mihailide (r)
17:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
18:30 **Noi consumatori**. Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
19:00 **În căutarea folkului pierdut**. Emisiune de Maria Gheorghiu (r)
20:00 **Contrapunct**. Emisiune de George Marinescu Simona Șerban
21:00 **Academica – Economia pentru cine?** Emisiune de Ilie Șerbănescu
22:00 **O lume piperată**. Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Deschide cartea** (r)
23:00 **Film documentar – Globe spin**
23:30 **Șlagăr fix** (r)
00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret** (r)
03:00 **Ani de liceu** (r)
03:30 **Casă dulce** (r)
04:30 **Scrisori de acreditare** (r)
05:00 **Academica – Economia pentru cine?** (r)

JOI – 16 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Contrapunct** (r)
07:00 **TVRM-edicina** (r)
08:00 **Noi consumatori** (r)
08:30 **Lauri pentru liceeni**. Emisiune de Cristina Matei
09:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
11:00 **Șlagăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
11:15 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
13:00 **La hanul morăritei**. Emisiune de Paulina Irimia
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Andrei Firică la dispoziția dvs
15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
16:30 **Din sălile de concert**. Realizator Mihai Dărie
17:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
18:30 **Circulați, vă rog**. Emisiune de Cătălina Barbu
19:00 **Academica – Cărți în instanță**. Emisiune de Florin Rotaru
20:00 **Lumea văzută de aproape**. Emisiune de Neagu Udrouiu
21:00 **Agricultura și alimentația**. Emisiune de Constantin Predilă
22:00 **O lume piperată**. Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Cronica ST**. Emisiune de Cristian Român (r)
23:00 **Film documentar – Inov8**
23:30 **Șlagăr fix** (r)
00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
03:00 **Lauri pentru liceeni** (r)
03:30 **La hanul morăritei** (r)
04:30 **Academica – Cărți în instanță** (r)
05:30 **Cronica ST** (r)

VINERI – 17 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Agricultura și alimentația** (r)
07:00 **TVRM-edicina** (r)
08:00 **Gândești, deci exiști** (r)
08:30 **Performerii în arenă**. Emisiune de Mugur Popovici
09:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
09:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
11:00 **Șlagăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
11:15 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
13:00 **Nocturna** (r)
14:30 **Atelier tv studențesc**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
15:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
16:30 **Vorbiți, scrieți românește**. Emisiune de Miorița Got
17:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
18:30 **Virtuți și vicii**. Emisiune de Alexandru Lucinescu
19:00 **Viața ca un spectacol**. Emisiune de Viorel Popescu
20:00 **Contrapunct**. Emisiune de George Marinescu Simona Șerban
21:00 **Grădina cu statui**. Emisiune de Neagu Udrouiu
22:00 **O lume piperată**. Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Cafe concert**. Emisiune de Sorin Petre
23:00 **Film documentar – Minunile lumii**
23:30 **Șlagăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
00:00 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret** (r)

03:00 **Performerii în arenă** (r)
03:30 **Atelier tv studențesc** (r)
04:00 **Virtuți și vicii** (r)
04:30 **Viața ca un spectacol** (r)
05:30 **Cafe concert** (r)

SÂMBĂȚĂ – 18 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Contrapunct** (r)
07:00 **Lumea văzută de aproape** (r)
08:00 **Circulați, vă rog** (r)
08:30 **Teleamfiteatrul Universității**
*Spiru Haret**
10:00 **Haretiștii**. Emisiune de Teodora Vlad
10:30 **Academia copiilor**. Emisiune de Irina Haidet
12:00 **Întâlnire cu folclorul**. Emisiune de Theodora Popescu
12:30 **Magazin de weekend**. Emisiune de Marius Voicu
12:57 *Promo*
13:00 **En garde!** Emisiune de Carmen Fulger
14:00 **Virtuți și vicii**. Emisiune de Alexandru Lucinescu (r)
14:30 **Adevăratele stele**. Emisiune de Sorin Lupașcu
15:58 *Promo*
16:00 **Ieri și azi**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
16:30 **Cronica scepticului**. Emisiune de Cristian Român (r)
17:00 **Îlnea Dumitrescu și invitații săi**
18:30 **Cinefilia**. Emisiune de Daniel Paraschiv
19:30 **Am venit cu drag la voi**. Emisiune de Georgel Nucă
21:30 **Film artistic – Abilene Town (SUA)**
Conform reglementărilor CNA filmul poate fi vizionat de copii cu acordul părinților. Film artistic - 1946; Genul: western; Regia: Edwin L. Marin, Distribuție: Randolph; Ann Dvorak, Rhonda Fleming; Lloyd Bridges; La 5 ani după terminarea războiului civil, un drum pentru vite, lung de o mie de kilometri, se întindea din câmpiile din Texas până în Kansas. Timp de 90 de zile istoitoare prin praf, căldură, bănuți de muște și plini de tristețe, cowboy-ii mână vitele din Texas către nord, pe drumul de ce duce la Abilene. Mergând cu o viteză de 3/4 mile pe oră către Abilene Kansas, unde carnea vitelor din sud se transformă în bani. Abilene se află la capătul acestui drum de 90 de zile presărat cu oboesală și plictis.
23:00 **Cum vă place**. Emisiune de Viorel Popescu
00:00 **Magazin de week-end** (r)
00:30 **En garde** (r)
01:30 **Adevăratele stele** (r)
03:00 **Ieri și azi** (r)
03:30 **Cronica scepticului** (r)
04:00 **Cinefilia** (r)
05:00 **Cum vă place** (r)

DUMINICĂ – 19 iunie 2011

06:00 *Promo USH*
06:10 **Cinefilia** (r)
07:00 **Panteon**. Emisiune de Neagu Udrouiu
07:30 **Deutsche Welle**. Emisiune de Oana Popescu
08:00 **Ideii în dialog**. Emisiune de Corneliu Toader
09:30 **Ecumenica**. Emisiune de Sorin Bejan
10:30 **Ghiozdanul cu surprize**. Emisiune de Carmen Fulger
11:30 **Deschide cartea!** Emisiune de Alexandru Mironov
12:00 **Miorița – antologie de folclor tradițional**. Emisiune de Ioan Filip
12:30 **Starea de duminică**. Emisiune de Sorin Bejan
13:00 **Invitatul de la ora 13** (r)
14:00 **Cronica ST**. Realizator Cristian Român
14:30 **Comorile orașului**. Emisiune de Cezar Lungu
15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă**. Emisiune de Viorel Popescu
16:00 **În căutarea folk-ului pierdut**. Emisiune de Maria Gheorghiu
17:00 **Scrisori de acreditare**. Emisiune de Mihaela Mihailide
17:30 **Dor de-acasă**. Emisiune de divertisment Realizator Puiu Stoicescu
19:30 **Scena ca istorie**. Emisiune de Violeta Screciu
20:30 **Galele TVRM organizate de Societate Națională Spiru Haret pentru Educație Știință și Cultură**. Emisiune de Georgel Nucă
22:00 **Ieri și azi**. Emisiune de Ciprian Vasilescu (r)
22:30 **Îlnea Dumitrescu și invitații săi** (r)
00:00 **Starea de duminică** (r)
00:30 **Ideii în dialog** (r)
02:00 **Teatrul în fotoliul de acasă** (r)
03:00 **Dor de-acasă** (r)
05:00 **Scena ca istorie** (r)

*În emisiunea **Teleamfiteatrul Universității** *Spiru Haret* sunt prezentate **Consultații** pentru sesiunea de examene. Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE - STUDENT FM

LUNI – VINERI

07.00-10.00
BUNĂ DIMINEAȚA USH!
Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00
TACHE ȘI FACE
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00
CUTIA PANDOREI
Realizator: Kristine
Marți 13.00-14.00 – INVITATUL DE LA ORA 13
Realizator: Sorin Lupașcu
16.00-19.00
FRESH NEWS
Realizatori: Otilia Zamfir
19.00-22.00
DESTRESEARA
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00
Luni-Joi MUZICĂ
Vineri 00.00-06.00 – NIGHT FEVER
23.00-24.00
Luni-Joi CAFE NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
Luni 00.00-01.00 PRINTRE RÂNDURI (r)
Realizator: Otilia Zamfir
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Marți 00.00-02.00 – TOP 30 (r)
Realizator: Alex Crăciun și Alina Toma
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Miercuri 00.00-02.00 – 80 REMEMBER (r)
Realizator: Robert Tache
02.00-07.00 – NIGHT FEVER
Joi 00.00-01.00 – Metalmorfoza
Realizator: Marru
01.00-07.00 – NIGHT FEVER

rrm student fm

SÂMBĂȚĂ – DUMINICĂ

06.00-09.30
MUZICĂ
09.30-10.00
MINI RADIO SHOW
Realizator: Irina Haidet
10.00-12.00
MATINAL DE WEEK-END
Realizator: Alina Toma
12.00-13.00
Sâmbătă – MUZICĂ
Duminică – OMUL DIN SPATELE PERSONALITĂȚII
Realizator: Maria Ilie
13.00-17.00
SIESTA DE WEEK-END.
Realizator: Alina Toma
17.00-18.00
Sâmbătă – MUZICĂ
Duminică – PRINTRE RÂNDURI
Realizator: Otilia Zamfir
18.00-20.00
Sâmbătă – 80 REMEMBER
Realizator: Robert Tache
Duminică – TOP 30
Realizator: Alex Crăciun și Alina Toma
20.00-23.00
MUZICĂ
23.00-00.00
CAFE NOCTURN
Realizator: Luminița Bondrea
00.00-07.00
NIGHT FEVER

FESTIVALUL COMEDIEI ROMÂNEȘTI – FESTCO 2011

Se află în plină desfășurare cea de-a IX-a ediție a *Festivalului Comediei Românești - festCO 2011* (10 și 17 iunie), ce propune spectatorilor o gamă variată de forme de spectacol, incluzând și teatru non-verbal, musical, teatru de revistă, teatru de magie, teatru pentru copii și teatru de stradă, dar și evenimente adiacente, precum lansări de carte, dialoguri, dezbatere. Organizat de Teatrul de Comedie, cu sprijinul Primăriei și al Ministerului Culturii, evenimentul s-a diversificat la această a IX-a ediție. În Centrul Vechi al Capitalei, acolo unde „Comedia” este asaltată de publicul de teatru, spectacolul va ieși, pe perioada „festCO”, și în stradă. Timp de opt zile, atât pe scenele sălilor *Teatrului de Comedie* cât și pe alte scene

convenționale și neconvenționale din București și din țară vor fi prezentate spectacole susținute de Teatrul de Comedie, Teatrul Odeon, Teatrul *Constantin Tănase*, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, Teatrul Național *Radu Stanca* din Sibiu, Teatrul Dramatic *I.D. Sirbu* din Petroșani, Teatrul Național *Vasile Alecsandri* din Iași, Compania de Teatru *Passe Partout Dan Puric*, Clubul Țăranului Român și Muzeul Național al Literaturii Române. În afara concursului vor fi prezentate cu spectacole Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale* București, Teatrul *Țândărică* și Teatrul de Magie. Spectacolele selecționate se vor juca în secțiunea principală (competitivă), acestea fiind realizate și pe texte de Caragiale, Ionesco, Arghezi, Teodor Mazilu. Centrul istoric din București găzduiește, pe străzile aflate în zona Teatrului de Comedie, scurte momente de teatru de stradă. Prima zi a festCO a fost dedicată dramaturgului Matei Vișniec. În deschidere, a avut loc, în prezența autorului, lansarea antologiei de teatru scurt *Omul din cerc*, apărută la Editura *Paralela 45*. În cadrul festivalului, oamenii de teatru dialogheză cu publicul, una dintre întâlniri fiind axată pe împlinirea a 50 de ani ai Teatrului de Comedie. O temă de discuție va fi și cea intitulată „Cine mai scrie comedie românească?”. La „dialoguri” se încadrează și „Ora veselă”, cu momente din Fonoteca de aur a Radiodifuziunii Române. În închidere, în Gala festCO, se vor decerna premiile *Festivalului Comediei Românești – festCO 2011*, ediția a IX-a, și premiile *Concursului de Comedie Românească*, ediția a VI-a.

NB. Facultatea de Arte din cadrul Universității *Spiru Haret* participă miercuri, 15 iunie, ora 19, la Cercul militar (CCA), cu *Cameristele*, la Festivalul *Hyperion*.

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!

Aveți întrebări la care doriți să primiți răspunsuri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opinii naționale*! Tot aici veți găsi și răspunsurile.

Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:

- Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București
- e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro; opiniationala@yahoo.com

Telefoane: 021.316.97.91 (telefon și fax)

021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87 - interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA *OPINIA NAȚIONALĂ* ESTE EDITATĂ DE FUNDATIA ROMÂNIA DE MÂINE, UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Solicitări de abonamente, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108. ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDATIEI ROMÂNIA DE MÂINE

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE, decanul Facultății de Arte

• *La Palatul Mogoșoaia a concertat pianista Ioana Maria Lupașcu, cea care a scăpat de furia valului tsunami din Insula Kanuhura din Maldive în anul 2004*

În data de 30 mai 2011, în cadrul celei de-a doua ediții a Stagiunii „Muzica la Palatele Brâncovenesti”, s-a desfășurat la Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia, un recital pianistic dedicat bicentenarului nașterii compozitorilor Frederic Chopin și Robert Schumann, susținut de Ioana Maria Lupașcu. Pe parcursul unei ore am putut astfel călători

virtual în trecut, până în secolul XIX-lea, când genul – sortit unui destin tragic – era privit deopotrivă cu admirație și rezervă. Pianista, cu studii la Conservatoarele din București, Lausanne, dar și la Academia Europeană de Muzică din Italia, a selectat din creația compozitorilor aniversați lucrări care au conturat două ipostaze, diferite și totuși complementare din punct de

vedere al limbajului muzical, al suferinței umane: zbucium interior și resemnare meditativă, încrâncenare și seninătate, incertitudine și speranță. Rezumând într-un singur cuvânt această după amiază muzicală, voi spune: „contrast”. Un contrast timbral, sugerat prin intermediul celor două planuri: regimul grav al pianului și cel acut.

Pianista Ioana Maria Lupașcu este cea care, în anul 2004, a scăpat de furia valului tsunami ce a lovit sudul Pacificului. Sursa: Arhiva personală. Acum aproape șapte ani, solista la pian a Filarmonicii „Paul Constantinescu” din Ploiești avea lumea la picioare. Era o tânără de 27 de ani și îi avea drept dansăreț pe maestrul italian Lazar Berman, alături de care susținuse

concertul de Crăciun în exclusiviste Insule Maldive. Cu trei zile înainte de concertul contractat pentru Revelation, luxosoalele insule s-au dovedit a fi decorul tragic al celui mai mare tsunami din istoria recentă a omenirii. Pianista a dezvăluit pentru presă la acea dată cum norocul supraviețuirii s-a transformat într-un coșmar pentru familia sa. „În dimineața de 28 decembrie, îmi beam cafeaua pe plaja insulei Kanuhura din Maldive. De Crăciun avusesem un concert și ne pregăteam pentru recitalul de Revelation. La un moment dat, am auzit multe țipete și oameni ieșind înspăimântați din ocean. Când mi-am ridicat privirea, am văzut un zid de apă imens, prăvălindu-se spre mine. Am fugit cât am putut și am urmat exemplul localnicilor, care s-au agățat de copaci în așteptarea potopului”, povestește Ioana Lupașcu. Atu-ul pe care tânără pianistă l-a avut în aceste momente a fost experiența sa de înotătoare profesionistă: în copilărie a fost campionă națională în lotul de juniori. S-a luptat cu puhoiul de apă minute bune, încercând să se ferească de copaci și mărșăluie de construcție cu care tsunami a măturat micuța insulă. „După valul ucigaș am trăit într-o teroare continuă pentru că cei de pe insulă erau avertizați zilnic de posibilitatea producerii de noi tsunami. Am stat pe acoperișul unui bungalow ore în șir, privind cu spaimă la ocean și așteptând să murim”, povestește pianista. Nu mici îoi au fost mirarea și bucuria când din ape înspumate „a răsarit” geanta de voiaj în care erau acele de identitate și pașaportul fără de care nu putea părăsi insula. După cinci zile de așteptare, Ioana și colegii

săi de breaslă au fost transportați cu un hidroavion în capitala insulelor Maldive, Male. „Aici, aeroportul era inundat și se făceau liste cu plecările turiștilor. Alergam disperată de la un polițist la altul pentru că voiam să scap cât mai repede din acel iad. Îmi era frică să nu fiu abandonată acolo. Abia am reușit să prind un loc în cursa spre Milano, iar când am decolat și am văzut dezastrul, din avion, mi-am dat lacrimile”, spune artista. Coșmarul Ioanei nu s-a oprit însă aici. La revenirea în țară, pianista a aflat că tatăl său, medicul Gabriel Lupașcu, a crezut că Ioana a murit înecat în apele oceanului și a făcut un infarct fatal. „Am trecut de la o extremă la alta. Tata s-a prăpădit pentru că m-a crezut moartă. Așa că eu am fost cea care l-am condus pe tata pe ultimul drum”, spune tânără cu durere în suflet. „A fost momentul în care am decis să părăsesc Italia, unde am concertat cinci ani, și să mă întorc în România, să fiu alături de mama mea”, spune pianista. La patru ani de la această campană a vieții, solista Filarmonicii „Paul Constantinescu” din Ploiești va publica o carte, „Bagheta Prințului”, în care își spune povestea cutremurătoare trăită în inima valului ucigaș.

Născută la Brăila, începe studiul pianului la vârsta de patru ani cu prof. Mircea Bogatu. Absolvă Liceul de Muzică „George Enescu” București, apoi Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București, obținând la susținerea licenței (Conservatorul „George Enescu” din Iași) nota maximă. În anul 2000 este admisă la Masterul „Virtuositate Level” la Conservatoire du Lausanne, Elveția,

la clasa prof. J.F. Antonioli, dar, după câteva luni, se mută în Italia, unde devine studenta marelui pianist Lazar Berman, la Accademia Europea di Musica. După încheierea masterului de trei ani în Perfecționare Solistică, a continuat să lucreze cu maestrul Berman până la tragica sa dispariție, în 2005; cei cinci ani de studiu cu marelui pianist au ajutat-o să-și îmbogățească mijloacele de expresie muzicală și să aprofundeze viziunea asupra interpretării solistice. Maestrul Berman o definea drept „o solistă cu imense posibilități tehnice și artistice.” A mai lucrat și cu Valentina Berman, Lucia Teodorescu, Dag Aschatz. În anul 2005 se reîntoarce în România.

Căștigătoare, finalistă sau laureată a numeroase concursuri, dintre care „Lira de Aur”, Seceava, „Concursul Național de Muzică” - în anii copilăriei, „Mihail Jora” București, „Konzertum” - Grecia, „Ferdinand Statzer” din Istanbul, Turcia (unde a câștigat și Premiul „Vedat Kosal”) nu s-a simțit atrasă de viața competițională și a început cariera solistică, fiind prezentă pe scene din Italia, România, Elveția, Croația, Slovacia, Belgia, Lituania, Turcia, Spania, Germania. În Italia a atras atenția criticii după un recital la Conservatorio „Giuseppe Verdi” de la Milano, după care ziarul de numit-o „ricca di virtuosita” („plină de virtuozitate”).

Între 2000 - 2005, invitată permanent în stagiunea fibroughheză, participă cu recitaluri solo, concerte sau împreună cu muzicieni de marcă la diferite festivaluri de muzică, precum:

Pazailis Music Festival - Lituania, Gala Proms of Delight - Ediția de Paste 2007, care a avut loc la Atenul Român, Festivalul de Teatru de la Sibiu - Capitală Europeană, unde a luat parte la o serată de muzică și dramaturgie alături de mari nume ale scenei: Ion Caramitru, Richard McCabe, William Nadylam. De la reîntoarcerea sa în România, a cântat cu cea mai mare parte a orchestrelor filarmonice naționale: București (Orchestra Națională Radio, Bucharest Symphonic Pops), Ploiești, Arad, Cluj, Iași, Timișoara, Bacău, Botoșani, Sibiu, Tg. Mureș, Constanța, Târgoviște, Galați, Craiova, Satu Mare. În anul 2007 în deschiderea stagiunii, este prima pianistă care concertează ca solistă împreună cu Filarmonica „Muntenia” din Târgoviște.

A cântat sub baghetele dirijorilor: J.F. Antonioli (Elveția), Ovidiu Bălan, Brian Barker (Canada), Ken Carella (Italia), Mika Eichenholz (Suedia), Iurie Florea, Dorin Frandea, Lloonescu-Galați, Ladislav-Petru Horvath (Italia), Marius Hristescu, Alexandru Iosub, Ștefan Novak, Radu Postăvaru, Gottfried Rabl (Austria), Petre Șbărcă, Tiberiu Soare, Florin Totan, Takiro Ueno (Japonia). A colaborat cu violoniști de marcă precum Ladislav Petru Horvath și Florin Paul. A concertat în săli importante precum Sala Puccini (Conservatorio “G.Verdi” Milano), Teatro San Babila, Ateneul Român, Sala Radio, Sala Th

OFERTA EDUCAȚIONALĂ A UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET

pentru anul de învățământ 2011-2012

Universitatea Spiru Haret este, potrivit Legii nr. 443 din 5 iulie 2002, „instituție de învățământ superior, persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, parte a sistemului național de învățământ.”

Universitatea Spiru Haret, are drept fundament autonomia universitară și proprietatea privată, garantată de Constituția României.

Universitatea Spiru Haret organizează studii universitare de licență și masterat, în acord cu prevederile Cartei Bologna, a cărei semnatară este, și cu programele de studii ale Ariei Europene a Învățământului Superior. În prezent, Universitatea Spiru Haret are, în structura sa, 25 de facultăți cu 53 de specializări, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu.

Universitatea Spiru Haret are în proprietate spații adecvate pentru desfășurarea, în condiții optime, a procesului de învățământ, a activității de cercetare științifică, cultural-educative și sportive în București, la Constanța, Câmpulung-Muscel, Craiova, Brașov, Râmnicu-Vâlcea, Blaj. Universitatea dispune 45 de imobile cu o suprafață de circa 150 000 mp, 110 amfiteatre și săli de curs, 496 de săli de seminar, peste 130 de laboratoare, 19 biblioteci cu 56 săli de lectură, care dispun de peste 200.000 de volume (în majoritate manuale, cursuri, tratate și cărți de specialitate).

Hareții beneficiază de Clubul Universității Spiru Haret. Căminele Universității, situate în București, totalizează peste 1200 de locuri. Universitatea oferă studenților condiții deosebite pentru practicarea activităților sportive în cadrul Complexului Sportiv propriu, care

cuprinde un stadion, cu o capacitate de 10.000 de locuri, terenuri de fotbal, tenis, volei, handbal și baschet etc.

Studenții și masteranzii au la dispoziție următoarele categorii de resurse:

- platforma de e-learning Blackboard, susținută de o dotare adecvată cu peste 10.000 de computere de ultimă generație;
- emisiuni-consultații transmise prin posturile proprii de televiziune, România de Măine Educațional și Cultural, și radio, România de Măine - Student FM;
- carte tipărită - manuale, cursuri, tratate - asigurată prin Editura și Tipografia Fundației România de Măine; achiziția de carte este subvenționată cu 30%;
- un bogat fond de carte din literatura de specialitate din țară și străinătate;
- ziare și reviste, între care și publicația proprie - săptămânalul Opinia națională, aflate în bibliotecile facultăților. Anual, Universitatea Spiru Haret editează revistele Analele Universității Spiru Haret, pentru 15 specializări. Toate sunt acreditate CNCIS și au cotații de la D la B+.

Universitatea Spiru Haret a încheiat peste 50 de acorduri interuniversitare, cu universități din întreaga lume, ce prevăd schimburi de profesori, cercetători și studenți pentru stagii didactice, susținere de cursuri și conferințe, proiecte comune de cercetare, schimb de publicații etc., precum și acorduri de parteneriat ERASMUS cu 16 universități europene.

Sesiunea științifică de la Facultatea de Geografie:
Regionalizarea administrativ-politică în România și Uniunea Europeană

FACULTATEA DE MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ

Palatul Învățământului, Științei și Culturii,
str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, București
telefoane: 021 314 00 75; 021 314 00 76
e-mail: ushmi@spiruharet.ro

**Specializări/programe de studii universitare de licență,
3 ani, 180 de credite de studiu transferabile**

•MATEMATICĂ •INFORMATICĂ

În cadrul primului ciclu de studii de trei ani ai specializării *matematică*, se asigură dobândirea de cunoștințe fundamentale și specialitate în domeniul matematicii și cunoștințe complementare în domeniul informaticii, care permit absolvenților să lucreze în calitate de: *profesor de matematică pentru gimnaziu* (232201); *matematician* (212109); *referent de specialitate matematician* (212104).

În cadrul primului ciclu de studii de trei ani ai specializării *informatică*, se asigură dobândirea de cunoștințe fundamentale și de specialitate în domeniul informaticii și cunoștințe complementare în domeniul matematicii, care permit absolvenților să lucreze în calitate de: *profesor de informatică pentru gimnaziu* (232201); *administrator de baze de date* (213903); *programator* (213102); *analist* (213101); *asistent cercetare în informatică* (250102); *asistent de cercetare în matematică-informatică* (249110); *proiectant sisteme informatice* (213103); *administrator de rețea de calculatoare* (213902). Recent, a fost propus ca noi ocupații pentru absolvenții informaticieni să fie incluse în COR: *informatician designer*, *analist achiziție și analiză date* și *specialist testare aplicații*.

Desfășurată sub deviza „Exceleță în educație și cercetare”, pregătirea viitorilor specialiști se realizează prin planuri de învățământ moderne, compatibile cu programele de studii internaționale (sistem ECTS) și conforme standardelor specifice ARACIS, care cuprind discipline obligatorii, discipline opționale și discipline facultative. Printre disciplinele facultative se regăsesc capitol special de matematică și informatică, studiul limbilor străine și discipline de pregătire psiho-pedagogică.

Studenții beneficiază de experiența didactică și de cercetare a unui valoros colectiv de cadre didactice. Cadrele didactice au o activitate de cercetare recunoscută internațional, o parte dintre acestea fiind doctori ai unor universități străine (SUA, Franța). În plus, studenții facultății

beneficiază de programele ORACLE Academy – Informatică avansată și MSDN-AA (Microsoft Developer Network – Academic Alliance) pentru acces gratuit la tehnologii informatice și pot susține teste de competențe IT în cadrul programelor XPERT IT (EUROED-http://www.gutgebildet.de/) și teste de competență în limbi moderne ECL.

Studenții au acces la o bază materială adecvată (amfiteatru, săli de curs/seminar și cinci laboratoare de informatică dotate cu echipamente performante și licențe software pentru a satisface toate cerințele programelor de studii oferite de către facultate.

În activitatea didactică se utilizează atât metode clasice cât și moderne de predare (proiecții video, platforma e-Learning Blackboard, biblioteca virtuală, avizierul virtual, consultații prin intermediul presei scrise și televiziunii), învățare și evaluare. Studenții beneficiază de îndrumare și consiliere în carieră.

Studenții și masteranzii pot participa la dezbateri în cadrul Seminarilor Științifice și la activități de cercetare cuprinse în planul de activitate al Centrului de Cercetări în Matematică și Informatică al Universității *Spiru Haret*. Rezultatele deosebite ale studenților și masteranzilor se prezintă în cadrul Sesiunii de comunicări științifice și se publică în revista *Analele Universității Spiru Haret, Seria Matematică-Informatică*, clasificată CNCIS la nivelul B+ (http://anale-mi.spiruharet.ro).

CRAIOVA

FACULTATEA DE DREPT
ȘI ADMINISTRATIE PUBLICĂ

Strada Vasile Conta nr. 4, Craiova
telefon: 0251 42 33 95
e-mail: ushdcr@spiruharet.ro

Specializări/programe de studii universitare de licență

• DREPT, 4 ani, 240 de credite de studiu transferabile
• ADMINISTRATIE PUBLICĂ, 3 ani, 180 de credite de studiu transferabile

Facultatea dispune de un corp didactic calificat, majoritatea cadrelor fiind specialiști în domeniile pe care le predau și în același timp practicieni, ceea ce face ca partea teoretică a cursurilor să fie susținută și nuanțată cu exemple concrete din practica judiciară cu care se confruntă zilnic, acest lucru ajutând studentul să înțeleagă mult mai bine și mai ușor legătura dintre teorie și practică iar la absolvire să se poată integra mai ușor și mai rapid pe piața muncii.

Cadrele Facultății sunt preocupate pentru actualizarea permanentă a cursurilor la nevoile pieței muncii naționale și europene, cursurile fiind realizate în concordanță cu prevederile documentelor europene. Cursurile susținute de profesori cu ocazia prelegerilor sunt postate în aceeași zi pe site-ul Facultății pentru a putea fi accesate și de studenții care din motive obiective nu au putut participa la ore sau pentru cei care doresc să își completeze notele de curs ulterior.

Facultatea dispune de peste 450 de calculatoare de ultimă generație puse la dispoziția studenților pentru informare, pregătire și evaluarea cunoștințelor. De asemenea, în imobilul proprietate în care funcționează Facultatea, există un amfiteatru cu peste 400 de locuri și alte 20 de săli de cursuri și seminarii dotate cu mobilier nou, modern, adecvat unui învățământ performant, european precum și un laborator de criminalistică cu aparatură specifică activităților din acest domeniu: foto-video, balistică, grafologică, dactiloscopică, traseologică și informatică.

În afara de activitatea didactică, cadrele Facultății desfășoară cercetare științifică în domenii juridice și administrative, în acest sens în cadrul Facultății funcționează Centrul European de Studii și Cercetări Juridice, care anual organizează cel puțin un simpozion de comunicări științifice din domeniul dreptului și administrației publice , manifestări la care de fiecare dată participă cadre didactice, studenți și invitați de la alte instituții de profil din țară, precum și din afara țării. În același context, Facultatea a derulat sau derulează o serie de granturi și contracte de cercetare, atrăgând astfel fonduri europene sau de la firme private, făcându-și astfel cunoscută valoarea cadrelor didactice și preocupările lor de a performa permanent.

Calitatea învățământului desfășurat la Facultatea de Drept și Administrație Publică Craiova este dată și de absorbția pe piața muncii a absolvenților, astfel că din datele culese de la absolvenții ultimei promoții, rezultă că **60 % și-au găsit un loc de muncă**, aspect ce demonstrează seriozitatea cu care este abordat procesul instructiv al studenților Facultății și nivelul de pregătire dobândit la absolvire.

Cele mai multe profesii compatibile cu nivelul studiilor absolvite sunt cele de: magistrați, juriști, notari, consultanți pe probleme juridice, avocați, cercetători, cadre didactice, grefieri, auxiliari ai instanțelor de judecată, sau funcții din domeniul administrației publice centrale, județene sau locale, experți, precum și alte funcții asimilate înscrise în Codul ocupațiilor din România.

Facultatea de Drept și Administrație Publică Craiova, are parteneriate de colaborare cu toate instituțiile din domeniul juridic și administrativ din zonă și este deschisă oricărui formă de colaborări sau parteneriate menite să îmbunătățească procesul de învățământ în așa fel încât absolvenții celor două specializări, respectiv: drept și administrație publică să fie buni profesioniști și să se poată integra rapid pe piața muncii.

FACULTATEA DE GEOGRAFIE

Bulevardul Timișoara nr. 58, sector 6, București
telefon: 021 444 20 71
e-mail: ushg@spiruharet.ro

**Specializări/programe de studii universitare de licență,
3 ani, 180 de credite de studiu transferabile**

• GEOGRAFIE • GEOGRAFIA TURISMULUI

Facultatea de Geografie s-a înființat în anul 1996 ca urmare a cerinței tot mai mari de cadre didactice în învățământul preuniversitar și de licențiați în geografie, care să lucreze și în unități de cercetare, de monitorizare a calității factorilor de mediu, în rețeaua hidro-meteorologică, în unități de turism ș.a. Pentru primul ciclu de trei ani planul de învățământ s-a întocmit în concordanță cu planuri ale unor facultăți de profil din Franța, Italia și România, care asigură studenților o pregătire fundamentală temeinică, în paralel cu formarea unor deprinderi și competențe solicitate pe piața forței de muncă, din învățământul gimnazial, turism, protecția mediului ș.a.

Din anul universitar 2008-2009, există o nouă specializare în cadrul facultății, specializarea *Geografia Turismului*, creată ca urmare a solicitărilor venite din partea candidaților, a cererii pe piața forței de muncă și a faptului că facultatea dispune de personal calificat și bază materială care să-i permită această extindere a activității. Pentru candidații ce doresc să urmeze noua specializare se cere cunoașterea unei limbi străine de circulație (pe baza unui atestat atașat la dosarul de înscriere), în caz contrar trebuind să facă dovada înscrierii la *Centrul de Limbi Străine* din cadrul Universității *Spiru Haret* și pregătirii temeinice, fapt dovedit cu notele obținute la evaluări.

disciplinele din plan au un număr de credite transferabile, foarte utile în cazul în care studentul se transferă la o altă facultate din țară sau din străinătate; - cursuri atractive folosind tehnologie modernă (video și retroproiectare) dar și tehnici moderne de predare; - condiții foarte bune în sălile de curs și în cele opt laboratoare, foarte bine dotate cu aparatură specifică și calculatoare, unde studenții deprind tehnicile de lucru și metodele de prelucrare și interpretare a informației geografice. În laboratoarele de informatică și teledetecție, de exemplu, studenții sunt familiarizați cu tehnicile moderne de întocmire a hărților digitale; - practici de specialitate în staționar și itinerante, ca și frecvențe aplicații pe teren pentru a forma la studenți aptitudini și competențe în domeniu; - o bibliotecă cu 13.000 volume și o sală de lectură, absolut necesare în procesul de pregătire a studenților; - ofertă bogată de carte academică.

● În această instituție de învățământ am fost impresionată de profesionalismul de care au dat dovadă cadrele didactice pentru pregătirea studenților și masteranzilor. Dotarea facultății este impresionantă din punct de vedere material, accesul studenților la informație fiind superior comparativ cu alte facultăți. Sunt foarte mulțumită de bagajul de cunoștințe pe care l-am acumulat în această facultate. Cadrele didactice au fost în permanență la dispoziția noastră și a existat o colaborare strânsă între studenți și profesori. Recomand oricui această facultate, care mi-a dat competențele pentru a mă adapta la viața profesională.

Corina POPESCU VASILE, absolvent, Facultatea de Contabilitate și Finanțe, Câmpulung Muscel

● Viața de student este foarte frumoasă dacă știi să te faci plăcut, să legi prietenii și să fii activ. Iar facultatea este un pas important în formarea noastră, ne ajută să ne dezvoltăm, să ne maturizăm și să facem primii pași spre o carieră de succes. Universitatea Spiru Haret este o universitate unde se învață, unde materia este bine structurată, cadrele didactice sunt foarte bine pregătite și au multă răbdare pentru a ne face să înțelegem materia și lucruri din viață. Pentru viitorii studenți, le pot spune să vină cu încredere aici, să se țină de treabă, să fie cât mai mulți prezenți la cursuri, pentru că le va folosi, și să aibă încredere în reușitele lor.

Ca puncte forte al acestei universități pot enumera costul mic al taxelor, programul flexibil, profesori foarte bine pregătiți, condiții bune pentru învățare.

Daniel Alexandru BOLOZAN, student anul I, Facultatea de Matematică și Informatică

CONSTANȚA

FACULTATEA DE MANAGEMENT
FINANCIAR-CONTABIL

Strada Unirii nr. 32-34, Constanța
telefoane: 0241 54 14 90; 0241 54 14 91; 0241 54 50 15
e-mail: ushtcsg@spiruharet.ro

**Specializări/programe de studii universitare de licență,
3 ani, 180 de credite de studiu transferabile**

• CONTABILITATE ȘI INFORMATICĂ DE GESTIUNE
• FINANȚE ȘI BĂNCI • MANAGEMENT

Dorim ca absolvenții cursurilor *Facultății de Management Financiar-Contabil* Constanța să obțină **competențe ce le vor permite ocuparea de posturi asimilate următoarelor:** *specialiști cu ocupații intelectuale și științifice*. Specialiști cu funcții administrative și sociale, în domenii precum: financiar-bancar, probleme de personal și de pregătire profesională a personalului, specialiști cu funcții administrative și comerciale;

specialiști în științe economice sociale și umaniste; cercetători și asistenți de cercetare în domeniul financiar-bancar; cercetători și asistenți de cercetare în științe economice, sociale și umaniste; *conducători de unități economico - sociale:* directori generali, directori din unități economico-sociale; conducători de compartimente (secție, serviciu, birou, laborator etc.) cu activități de producție și sociale din unități economico-sociale (ex: agricultură, industrie, comerț, transporturi, hoteluri, restaurante, sănătate, învățământ etc.), conducători de compartimente (secție, serviciu, birou, laborator etc.) cu activități nelucrative din unități economico sociale; *profesori în învățământul secundar și superior:* profesori în învățământul secundar, profesori universitari, conferențieri, lectori, asistenți).

Facultatea funcționează în cele două clădiri situate în Constanța, strada Unirii nr. 32 – 34, respectiv strada Unirii nr. 67, în interiorul cărora sunt amenajate săli și laboratoare dotate cu echipamente didactice de ultimă generație. Astfel, toate sălile de curs dispun de videoproiector și ecran de proiecție, iar sălile în care se desfășoară activitățile practice dispun de computere conectate la Internet (cu acces individual pentru fiecare student), sisteme audio – video, table inteligente, multifuncționale, video-proiector, flip-chart-uri. Totodată, facultatea dispune de o bibliotecă de 174 de locuri, care asigură studenților accesul la materialele didactice necesare (manuale, caiete de lucrări

practice, studii de caz) la cărți publicate în țară și străinătate de autori renumiți (însușind circa 2.146 de titluri) și la colecțiile de reviste de specialitate, românești și străine (peste 30 de titluri).

Despre calitatea procesului educațional desfășurat în cadrul Facultății de Management Financiar-Contabil Constanța vorbesc rezultatele absolvenților:

- ponderea numărului de licențiați în totalul absolvenților este de peste 90%
- ponderea absolvenților încadrați în muncă este peste 60%
- ponderea absolvenților care reușesc să ocupe un post potrivit specializării în primii doi ani după absolvire este de peste 40%.

Studenții au posibilitatea de a consulta materialele bibliografice dorite în *sala de lectură* special amenajată, care oferă cele mai bune condiții de studiu. De asemenea, biblioteca dispune de două calculatoare cu acces la Internet pentru diferite baze de date, biblioteci legislative (Indaco Lege, Lex) și acces la baza de date științifice EBSCO.

Comunicarea cu studenții se face în timp real, aceștia beneficiind de cont individual pe site-ul Universității *Spiru Haret* și, pe această bază, putând obține toate informațiile necesare, care le sunt adresate de pe pagina facultății. Totodată, un suport util în procesul de studiu individual al studenților este accesul la platforma e-learning Blackboard cu topic-uri adresate fiecărei discipline studiate.

Cadrele didactice care susțin cursuri și seminarii la *Facultatea de Management Financiar-Contabil* Constanța sunt personalități recunoscute în mediul academic din România și de peste hotare. Recunoașterea acestora este dată de articolele publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate (peste 300 de articole în ultimii cinci ani), de participările în cadrul manifestărilor științifice naționale și internaționale (peste 400 de participări în ultimii cinci ani), de valoarea materialelor didactice și a cărților de specialitate elaborate. Pe baza

ca o revistă de specialitate relevantă, prin cotația în categoria B+ CNCIS.

Studenții sunt permanenți implicați în activități de cercetare în cadrul cercurilor științifice derulate sub coordonarea cadrelor didactice, printre care: *Managementul proiectelor europene, Contabilitate armonizată, Evaluarea afacerilor* etc. Rezultatele activității acestora sunt prezentate, periodice, în cadrul conferințelor științifice ale studenților și masteranzilor.

O atenție deosebită este acordată activității de **practică a studenților**, aceasta derulându-se potrivit celor mai moderne precepte europene în cadrul unor programe finanțate din Fondul Social European.

Facultatea de Management Financiar-Contabil Constanța acordă o atenție primordială asigurării unei tranziții armonioase a absolvenților noștri către viața activă. De aceea, în afară de organizarea riguroasă a activităților de practică și de adaptarea permanentă a materialelor didactice la cerințele pieței muncii, în cadrul facultății funcționează un *Centru de Consiliere și Orientare Profesională*, dotat cu licență de utilizare a *Chestionarelor de Determinare a Intereselor Vocaționale* Jackson, adresate studenților care doresc să primească consilierea unui psiholog autorizat în interpretarea abilităților profesionale.

economice, fundamentarea și susținerea politicilor și strategiilor de dezvoltare durabilă. O activitate strategică a CCEA este realizarea anuală a unei conferințe științifice internaționale a cadrelor didactice. Această activitate s-a concretizat în realizarea a două ediții a *The Annual International Conference in Economics, Informatics and Communications Field*, cu următoarele specificații: în 2010, au fost prezentate 36 de lucrări din care 7 din străinătate, iar cele mai valoroase au fost publicate în *Analele Universității Spiru Haret, Seria Economie*, ISSUE 3 și 4 din anul 2010 și indexate în baze de date

Odi Mihaela, Zămescu *Contabilitate managerială în proiectarea și producția modelelor, matritelor altor produse și servicii similare* - Viorica Mirea, *Psihologia educației* - Daliana Tasovicu, *Instruire asistată de calculator* - Daliana Ecaterina Tasovicu, Robert Dragomir, et all.

O dimensiune modernă a cercetării este dată și de implicarea membrilor facultății în proiecte de tip POSDRU și trei proiecte cu mediul de afaceri intern.

Participarea la conferințe internaționale de prestigiu se regăsește cu prisosință în numeroasele articole acceptate spre publicare la: Harvard, UNAP, IECS 2011.

În numerele următoare continuăm prezentarea facultăților din cadrul Universității Spiru Haret